

Zapisnik o radu 6. Skupštine Nove Ljevice (NL)

Vrijeme i mjesto održavanja: u subotu, 27.11.2021. u Društvu Privrednik, Preradovićeva 18, Zagreb, s početkom u 10.30 sati i u subotu i nedjelju 27. i 28. 11.2020. (do 24.00 sati) on-line.

Vrijeme sazivanja – slanja članovima poziva - 27.10., 7.11. i 13.11. 2021.; pozivi **U PRILOGU** zapisniku.

Broj redovnih članova Nove Ljevice koji sudjeluju u radu Skupštine u odnosu na ukupan broj redovnih članova: 94 od 142 (66 posto) od čega 35 uživo, a 59 on-line.

Tijek Skupštine:

Ad 1) Usvajanje Poslovnika u radu 5. izborne Skupštine Nove Ljevice

Član Skupštine **Nenad Klapčić** otvorio je Skupštinu te

- naglašava da su 30 dana prije održavanja ove Skupštine na <https://novaljevicadokumenti2021.wordpress.com/> javno objavljeni dokumenti o kojima će se odlučivati na Skupštini
- otvara raspravu o Poslovniku
- konstatira da nema zainteresiranih za raspravu po ovoj točki dnevnog reda
- zatvara raspravu o Poslovniku
- poziva na glasanje o Poslovniku

ZA usvajanje Poslovnika o radu 6. Skupštine Nove Ljevice u predloženom obliku glasalo je 94 članova Skupštine (**100 %**).

Član Skupštine **Nenad Klapčić**

- utvrđuje da se prihvaćenjem Poslovnika o radu 6. Skupštine Nove Ljevice prihvaća sljedeći Dnevni red:

- 1. Usvajanje Poslovnika u radu 6. Skupštine Nove Ljevice**
- 2. Izbor radnih tijela 6. Skupštine Nove Ljevice – Radnog predsjedništva, Verifikacijske komisije, 1 zapisničara/ke i 1 ovjervitelja/ica zapisnika**
- 3. Financijski izvještaji Nove Ljevice za – 2020. godinu**
- 4. Rebalans Financijskog plana Nove Ljevice - za 2021. godinu**
- 5. Financijski plan Nove Ljevice - za 2022. godinu**
- 6. Izvještaj Nadzornog odbora Nove Ljevice – za 2020. godinu**
- 7. Izvještaj o radu između dviju skupština / godišnji**
- 8. Aktivnosti u narednom razdoblju**
- 9. Razno**
- 10. Zatvaranje sjednice Skupštine.**

(Konačni tekst Poslovnika o radu 6. Skupštine Nove Ljevice – **U PRILOGU** ovog zapisnika.)

Ad 2) Izbor radnih tijela 6. Skupštine Nove Ljevice – Radnog predsjedništva, Verifikacijske komisije, 1 zapisničara/ke i 1 ovjervitelja/ica zapisnika

Član Skupštine **Nenad Klapčić**:

- ističe da je Izvršni odbor kao predlagatelj (po Poslovniku) dao svoje prijedloge za radna tijela 6. Skupštine Nove Ljevice te ih uputio Skupštini na usvajanje – za Radno predsjedništvo: **Rada Borić, Ivana Kekin, Nenad Klapčić, Nenad Ljubić i Ivan Slavica**, za Verifikacijsku komisiju: **Nadežda Čačinović, Nenad Klapčić i Mila Vlajo**
- otvara raspravu o kandidatima/kandidatkinjama za izbor radnih tijela 6. Skupštine Nove Ljevice i poziva Skupštinu na podnošenje alternativnih prijedloga za članove/ice Radnog predsjedništva i Verifikacijske komisije
- konstatira da nema zainteresiranih za podnošenje alternativnih prijedloga za članove/ice Radnog predsjedništva i Verifikacijske komisije
- poziva članove Skupštine na predlaganje 1 zapisničara/ke i 1 ovjervitelja/ica zapisnika
- Skupština predlaže na usvajanje vlastitog prijedloga: **Leile Topić** za zapisničarku i **Tibora Vlaovića** za ovjervitelja zapisnika
- zatvara raspravu o kandidatima/kandidatkinjama za izbor radnih tijela 6. Skupštine Nove Ljevice
- poziva na glasanje o kandidatima/kandidatkinjama za izbor radnih tijela 6. Skupštine Nove Ljevice.

ZA predložene kandidate/kandidatkinje za izbor radnih tijela 6. Skupštine Nove Ljevice glasalo je 94 članova Skupštine (**100 %**).

Nakon izbora radnih tijela 5. izborne Skupštine Nove Ljevice i odluke Radnog predsjedništva da Skupštinu dalje vodi član Radnog predsjedništva **Nenad Klapčić**, Skupština nastavlja s radom.

Ad 3) Financijski izvještaji Nove Ljevice za – 2020. godinu

Voditelj Skupštine **Nenad Klapčić**:

- konstatira da su svi Financijski izvještaji Nove Ljevice za – 2020. godinu objavljeni on-line (na <https://novaljevicadokumenti2021.wordpress.com/>)
- predstavlja Financijske izvještaje Nove Ljevice za – 2020. godinu
- otvara raspravu o Financijskim izvještajima Nove Ljevice za – 2020. godinu
- konstatira da nema zainteresiranih za raspravu po ovoj točki dnevnog reda
- zatvara raspravu o Financijskim izvještajima Nove Ljevice za – 2020. godinu
- poziva na glasanje o Financijskim izvještajima Nove Ljevice za – 2020. godinu.

ZA prihvaćanje Financijskih izvještaja Nove Ljevice za – 2020. godinu glasao je **90** člana Skupštine (**96 %**), **2** su bila **PROTIV**, dok su **2** glasa bila **SUZDRŽAN/A**.

Ad 4) Rebalans Financijskog plana Nove Ljevice - za 2021. godinu

Voditelj Skupštine **Nenad Klapčić**:

- konstatira da je Rebalans Financijskog plana Nove Ljevice - za 2021. godinu objavljen on-line (na <https://novaljevicadokumenti2021.wordpress.com/>)
- predstavlja Rebalans Financijskog plana Nove Ljevice - za 2021. godinu
- otvara raspravu o Rebalansu Financijskog plana Nove Ljevice - za 2021. godinu
- daje riječ - u raspravi je sudjelovao član Skupštine **Mišo Milun** sa pitanjem gdje se u Rebalansu vide troškovi osnivanja naših lokalnih organizacija te **Nenad Klapčić** s odgovorom da se dio toga troška vidi u troškovima službenih putovanja
- utvrđuje da su zaprimljena 2 on-line komentara po ovoj točki dnevnog reda – **Ante Jurlin**: „kažete: trebat će nam veći trud za privući nove članove. Moje pitanje je: zašto se to ne vidi onda u financijskom planu? Smatram da je to iznimno važan faktor u koji treba investirati. Slažem se s Radom vezano za prostor. Također, osobno smatram da je rad u virtualnom prostoru nešto na što se ionako u budućnosti treba prilagoditi. Treba dobro razmisliti, tj. točno izračunati i staviti na papir, da li se i koliko se isplati iznajmljivati prostor ili je možda bolje uložiti ta sredstva u razvoj digitalnog prostora i u međusobno povezivanje. U slučaju da se ipak odlučimo za uredski prostor, bilo bi vrijedno razmisliti o tome da se to napravi na jedan novi, moderni i drugačiji način: umjesto tipičnog uredskog prostora, možda možemo urediti prostore kao interaktivno mjesto sa pristupima laptopima i internetu (co-shared office space). Mjesto koje će privući mlade na kojem će se moći na kreativni način izmjenjivati ideje o aktivizmu i modernom građanskom društvu, kao i temama ljudskih sloboda i prava. Takav jedan prostor mogao bi se koristiti i za organizaciju različitih radionica koje ne moraju nužno biti samo stranačke. Suradnja sa Možemo!, Zagreb je naš! i ostalima bila bi idealna za to, ali treba definitivno razmisliti i o mogućnostima za takvo nešto i u drugim gradovima“, te **(anonimno)**: „ne sviđa mi se kako se stranački novac troši. Premalo je uloženo u promociju i jačanje stranke. To je jasno samom činjenicom da se predlaže proces integracije jer "nismo uspjeli" i da javnost percipira našu predsjednicu kao članicu Možemo. Trebalo je brendirati stranku i naše politike, a ne graditi kult ličnosti“.
- zatvara raspravu o Rebalansu Financijskog plana Nove Ljevice - za 2021. godinu
- poziva na glasanje o Rebalansu Financijskog plana Nove Ljevice - za 2021. godinu.

ZA prihvaćanje Rebalansa Financijskog plana Nove Ljevice - za 2021. godinu glasao je **92** članova Skupštine (**96 %**), **1** glas je bio **PROTIV**, a **1 SUZDRŽAN**.

Ad 5) Financijski plan Nove Ljevice - za 2022. godinu

Voditelj Skupštine **Nenad Klapčić**:

- konstatira da je Financijski plan Nove Ljevice - za 2022. godinu objavljen on-line (na <https://novaljevicadokumenti2021.wordpress.com/>)
- predstavlja Financijski plan Nove Ljevice - za 2022. godinu
- otvara raspravu o Financijskom planu Nove Ljevice - za 2022. godinu

- daje riječ - u raspravi sudjeluje član Skupštine **Miroslav Vlašić** s pitanjem u kojem je iznosu planirano financiranje od članarine, te zašto ne postavimo više prihode od financiranja - **Nenad Klapčić** odgovara da je se prihodi od članarina i članskih doprinosa u 2022., planiraju povećati sa 12.000 u 2021. na 16.000 kuna u 2022.
- daje riječ - u raspravi sudjeluje član Skupštine **Želimir Brala** te ističe da bi trebalo povećati broj članova, posebno onih koji plaćaju članarinu, te osnivanje novih ogranaka, te pita gdje se u Financijskom planu Nove Ljevice za 2022. vide troškovi za poslovni uredski prostor Nove Ljevice u gradu Zagrebu
- daje riječ - u raspravi sudjeluje član Skupštine **Želimir Grupković** i pita gdje se u Financijskom planu Nove Ljevice za 2022. vide troškovi donacija povećanog broja vijećnika
- odgovara da za sada radimo u „virtualnom prostoru“, a Izvršni odbor će odlučiti što dalje po pitanju uredskog prostora
- daje riječ - članica Skupštine **Rada Borić** odgovara da nam je u pandemijskom vremenu uredski prostor manje trebao (a sada bi takvoga trebalo i urediti), ali će se u Gradu Zagrebu provesti revizija gradske imovine, pri čemu se može dogoditi da će političke stranke plaćati najam Gradu, koji će biti bliži tržišnim cijenama
- odgovara da se pod donacijama vode prihodi stranke od vijećnika Nove Ljevice izabranih na općim izborima - koji su dužni 10 posto prihoda koje ostvaruje po osnovi javne funkcije na koju su izabrani, uplaćivati na račun stranke, temeljem Pravilnika o članstvu Nove Ljevice (40.000 kuna godišnje u 2021.)
- daje riječ - članica Skupštine **Sanja Bilas** ističe da, premda nemamo uredski prostor, možemo za aktivnosti koristiti prostore mjesnih odbora (kao što to čine sve druge političke stranke)
- utvrđuje da su zaprimljena 3 on-line komentara po ovoj točki dnevnog reda:
 - (anonimno): „Na službenim putovanjima ne bi se trebali smanjivati troškovi jer upravo kroz terenski rad i sudjelovanje na događanjima koja su od ključne važnosti za Novu Ljevicu stranka se može još bolje profilirati na političkoj sceni, ojačati, učiniti se vidljivom u medijskom prostoru, pridobiti novo članstvo,“,
 - (anonimno): „Treba pametnije i kvalitetnije isplanirati ulaganja u razvoj i vidljivost stranke, a ne samo određenih pojedinaca“, i
 - (Ante Jurlin): „Smatram da je uvijek isplativije novac uložiti, nego čuvati. U što je bolje uložiti, nego u širenje naših ideja i privlačenje novih (mladih) članova. Volio bih to vidjeti u planu za 2022.: aktivno privlačenje članova. Treba nam jedna strategija na tom području! Strategija koliko i kako brzo se želimo i možemo širiti i koliko smo spremni u to uložiti. Koliko ulažemo u brendiranje Nove Ljevice na socijalnim medijima? Koliko ulažemo u algoritme koji će mlade sličnih uvjerenja putem socijalnih medija dovesti upravo do nas? To je ulaganje u budućnosti stranke. Da, sredstva će nam trebati u izbornim godinama. Ali ulaganje u ljudski potencijal je ulaganje aktivističku motiviranu radnu snagu tijekom kampanje, osigurati će nam veće donacije ali i više glasova. Ulaganje sredstava je uvijek bolje od trošenja sredstava. Za to nam je potrebna strategija.“.
- zatvara raspravu o Financijskom planu Nove Ljevice - za 2022. godinu
- poziva na glasanje o Financijskom planu Nove Ljevice - za 2022. godinu.

ZA prihvaćanje Financijskog plana Nove Ljevice - za 2022. godinu glasao je **91** članova Skupštine (**97 %**), **2** glasa su bila **PROTIV**, a **1 SUZDRŽAN**.

Ad 6) Izvještaj Nadzornog odbora Nove Ljevice – za 2020. godinu

Voditelj Skupštine **Nenad Klapčić:**

- konstatira da je Izvještaj Nadzornog odbora Nove Ljevice – za 2020. godinu objavljen on-line (na <https://novaljevicadokumenti2021.wordpress.com/>)
- otvara raspravu o Izvještaju Nadzornog odbora Nove Ljevice – za 2020. godinu
- konstatira da nema zainteresiranih za raspravu po ovoj točki dnevnog reda
- zatvara raspravu o Izvještaju Nadzornog odbora Nove Ljevice – za 2020. godinu
- poziva na glasanje o Izvještaju Nadzornog odbora Nove Ljevice – za 2020. godinu.

ZA prihvaćanje Izvještaja Nadzornog odbora Nove Ljevice – za 2020. godinu glasao je **90** člana Skupštine (**96 %**), **2** su bila **PROTIV**, dok su **2** glasa bila **SUZDRŽAN/A**.

Ad 7. Izvještaj o radu između dviju skupština / godišnji (za 2020.)

Voditelj Skupštine **Nenad Klapčić:**

- daje riječ potpredsjednici stranke **Radi Borić** da predstavi Izvještaj o radu između dviju skupština, koja, u bitnome ističe:
 - da su zadnji programski dokumenti Nove Ljevice usvojeni na 4. Skupštini Nove Ljevice potkraj 2019.
 - da su 2020. i 2021. godine obilježena periodima pandemije uzrokovane virusom COVID-19
 - da smo također uz to, u Zagrebu i na Baniji bili izloženi potresima i njihovom posljedicama
 - u svemu, svjedočili smo lošem upravljanju vladajućih – i pandemijom i njenim ekonomskim posljedicama i obnovom nakon potresa
 - za Novu Ljevicu je najvažnije da je od parlamentarnih izbora 2020. postala parlamentarnom strankom, što je jedan od ciljeva koje smo si bili zadali
 - stoga su glavne aktivnosti stranke u 2020. bile usmjerene na pripremu i sudjelovanje na parlamentarnim izborima, od pregovora ponajprije s partnerima s kojima smo od 2017. u gradu Zagrebu u koaliciji za lokalne izbore, a potom i 2019. na (manje uspješnim) izborima za Europski parlament
 - na parlamentarne izbore smo izašli u koaliciji stranaka Možemo! – Nova Ljevica – Radnička fronta – ORaH – Zagreb je naš! - Za grad
 - razgovaralo se (svi članovi koalicije) početkom 2020. i sa drugim liberalno- lijevo-centrističkim opcijama u cilju postizanja većih promjena (političkog pejzaža), ali smo nakon prvotnih razgovora s drugima i internih razgovora unutar zeleno- lijeve koalicije, odlučili smo da na parlamentarne izbore ne idemo sa strankama koje su već sudjelovale u vlasti, kao SDP i GLAS, bez obzira što smo s njima dobro surađivali u Skupštini Grada Zagreba, upravo zato da pokažemo da je netko tko je sudjelovao u vlasti, također suodgovoran za stanje u kojem se Hrvatska nalazi
 - da smo se kao manja koalicija dogovorili da dijelimo zajedničke vrijednosti i politike, te smo se ovoga puta na vrijeme pripremili (za razliku od lokalnih

- izbora 2017.) oko zajedničkih politika i programa te oko vrste suradnje, načina vođenja i financiranja kampanje
- zeleno-lijeva koalicija pokazala se kao osvježenje na političkoj sceni, jer smo zagovarali vrijednosti nove otporne zelene ekonomije, socijalne pravednosti i dostojanstva rada, ljudskih prava i antifašizma
 - presudno je bilo u pripremi i vođenju kampanje da smo je vodili odozdo, da smo bili sa građanima, i da smo uvodili inovativne politike i prakse
 - nismo se oslanjali na uobičajene posjete čelnika stranaka koji se na trgovima rukuju sa članovima svojih stranaka, nego smo po kvartovima radili (na političkoj mobilizaciji) sa svojim građanima
 - kampanja se vodila u međupandemijsko vrijeme, što nam je omogućilo da je na taj način kao koalicija odradimo
 - iako nismo imali velike resurse, bili smo štedljivi 2017. – 2020. pa smo mogli uložiti u kampanju, društvene mreže i nove načine komuniciranja, najviše za informiranje i angažiranje birača (uključujući i radio)
 - kako još nismo stigli izgraditi dobru stranačku infrastrukturu u cijeloj Hrvatskoj, dogovorili smo s koalicijskim partnerima (radi ukupnih financijskih i ljudskih deficita), takve podjele, da smo se fokusirali na područja gdje smo imali dobre jezgre, dobre zajedničke potencijale da ostvarimo rezultate, što se pokazalo ključnim
 - ostvarili smo na parlamentarnim izborima u zajednici s našim koalicijskim partnerima rezultate i mimo Zagreba, zahvaljujući teritorijalnom fokusiranju resursa na određene dijelove Hrvatske, osim na Zagreb
 - Nova ljevica izuzetno je bila uspješna u 7. izbornoj jedinici, gdje sam bila nositeljica liste i dobila gotovo 20.000 glasova što je jako puno, računajući na to da je, na primjer, u 2. izbornoj jedinici bilo dovoljno 6.000 - 7.000 glasova za jedan mandat u Saboru. Nedostajalo je 300 – 500 glasova da Mile Kekin postane saborski zastupnik, čime bi Nova ljevica imala 2 mandata u Saboru
 - članovi Nove ljevice su sudjelovali u kampanji u svim izbornim jedinicama zajedno s koalicijskim partnerima
 - članovi Nove ljevice su kampanju za parlamentarne izbora odradili na terenu – kroz „štandiranje“, razgovore s građanima, dijeljenje letaka, bicikliranje i kontaktiranje prijatelja i podržavanje kroz donacije stranci ili koaliciji (na zajednički račun), kroz pripremu kampanje oglašavanjem itd. (npr. podjelom oko 10.000 letaka u Splitu)
 - članovi Nove ljevice su u kampanji djelovali s osjećajem da se „stvari mogu promijeniti“, u što smo svi uložili
 - da su nam ankete na početku predviđale 0,28 posto podrške birača, ali smo bili iznenađenje i ušli smo u Sabor
 - kao koalicija u Saboru promijenili smo sliku parlamentarnog djelovanja
 - 2020. godina bila je obilježena i aktivnostima pred „ulazak“ u Sabor, naime u kampanji smo upozoravali na neadekvatnu brigu oko grada Zagreba nakon potresa jer se Sabor raspuštao, bez da se donio Zakon o obnovi
 - od parlamentarnih izbora radili smo u Saboru kao Klub zastupnika zeleno-lijevog bloka, s konstruktivnim kritikama i prijedlozima oko COVID-krize, potresa, Zakona o otocima, uz iznošenje prijedloga i mišljenja građana putem slobodnih govora kojima zagovaramo teme i probleme bitne građanima
 - zbog neslaganja oko provedbe nekih zajedničkih politika, nakon parlamentarnih izbora razišli smo se sa Radničkom frontom, a 10-tak članova Nove ljevice nezadovoljno tom odlukom napustilo je stranku

- zajedništvo koje smo ostvarili sa Možemo!, Zagreb je naš!, i ORaH-om (Zelena alternativa) u Saboru je i danas timsko i koordinirano, uz aktivnost u svim saborskim odborima na širokom spektru tema i principa od zalaganja i promicanja ljudskih prava, do transparentnosti javnih politika i antikorupcijskog djelovanja
- u 2020. smo također nastavili kao tim djelovati i uporno raditi u Skupštini Grada Zagreba ali i zagovarati „na cesti“ i u medijima, a rezultati toga su se vidjeli na lokalnim izborima 2021., kada smo sa 4 zastupnika u Skupštini Grada Zagreba (koalicijski, 1 od Nove ljevice) došli nakon lokalnih izbora 2021. na 23 (koalicijski), kao što smo 2017. kao Nova ljevica osvojili 11 mjesta u vijećima gradskih četvrti (VGČ) i mjesnih odbora (VMO), a 2021. smo osvojili 36 mjesta u VGČ i VMO (što je za naredni izvještaj o radu, za 2021. godinu)
- bili smo i u 2020. uključeni – više kao pojedinci nego kao stranka - u pojedine građanske akcije i inicijative oko očuvanja zelenih površina, protiv Bandića i GUP-a grada Zagreba, zaustavljanja pljačkanja Hrvatskih šuma (istakli su se u tome Gordana Pasanec, Nenad Ljubić, Zorislav Šubarić, Željko Grupković...), pri čemu će nakon svih prijava DORHu, predmet - oko zaustavljanja pljački (H)(h)rvatskih šuma, preuzeti OLAF (Europa će se pobrinuti oko toga)
- aktivizam kojeg Nova ljevica i njeni članovi imaju je vidljiv – organizirali smo pomoć ljudima na Baniji nakon potresa, odlazak malih grupa koje su na Baniju išle nekoliko puta obavljati fizičke poslove – ali nismo se time javno hvalili jer mislimo da pomoć upravo takva treba biti
- pojedinci kao što su Vladimir Dimić Nova ljevica rado ističe – on u vremenima klimatskih promjena (krize) osobno sadi, zalijeva i njeguje drveće u svom kvartu
- sve rezultate koje smo polučili ostvarili smo kao osobe ili kao stranka ali posebno kroz zajedništvo i dobrim radom s koalicijskim partnerima, u ostvarivanju zacrtanih ciljeva, posebno u lokalnoj sredini, kao i na parlamentarnoj razini u očuvanju lijevih i promoviranju zelenih politika
- stranačka tijela su redovito radila i sastajala se, a tajnik je redovito obavljao poslove u skladu s propisima i stranačkim aktima i uredno vodio stranačku dokumentaciju
- 2020. je održano 17 sjednica Izvršnog odbora
- podružnica u Puli nije uspjela – ta se grupa članova nije uspjela okupiti, da rade oko tema važnih za stranku
- princip kojeg smo naučili jest da trebaju postojati jake radne grupe – također i na terenu, i tek se onda mogu formirati snažnija udruženja sa strankama sličnog usmjerenja radi zajedničkog rada na terenu
- neformalna radna grupa Izvršni-prošireni, u koju su bili uključeni aktivniji članovi, kao ni radne skupine, nisu zaživjele, osim grupe za mlade
- s druge strane, radne grupe u kojima su naši vijećnici sa vijećnicima Možemo! i Zagreb je naš! promišljaju konkretne politike
- u 2020. broj posjetitelja na stranicama društvenih mreža (koje kreira stranka) značajno se povećao
- Nova ljevica drži do svojih vrijednosti ne samo u dokumentima, te smo i u 2020. imali kontinuirane aktivnosti vezane uz manifestacije/obilježavanja obljetnica antifašističke borbe, kao što su Trnjanski kresovi, odlasci na Petrovu goru, u Jasenovac, Brezovicu (kod Siska), Dotršćinu, Gudovec (kod Bjelovara), obilježavanje Kristalne noći u Zagrebu, odlazak na Sljeme – na

- mjesto na kojem je ubijena Aleksandra Zec, komemoriramo i civilne žrtve rata, kao u Vukovaru
- sudjelujemo (i u 2020.) u manifestacijama kojima se brane ljudska prava i prava manjina – na noćnom maršu povodom 8. marta, na manifestaciji Milijarda ustaje protiv nasilja nad ženama, na prosvjedima za klimatsku pravdu, na Pride-u,
 - sudjelovali smo u aktivnostima naših koalicijskih partnera, posebice Možemo! i Zagreb je naš! (Radničke fronte), na panelima i tribinama srodnih stranaka, na manifestacijama FALIŠ u Šibeniku i Subversive festival i Politički teatar u Zagrebu, surađujemo s Antifašističkom ligom i Savezom antifašističkih boraca i antifašista Republike Hrvatske (SABA RH)
 - za nas je posebno važan forum Korčula After Party (KAP, u Korčuli), kao novo mjesto okupljanja ljevice, a kreiraju ga i organiziraju članovi Nove ljevice Dragan Markovina, Igra Šain-Kovačević, Vinka Lozica i Ivan Botica Škafo, kao mjesto na kojem u nekoliko dana imamo priliku razmijeniti „lijeve“ misli, te je KAP u tom smislu i škola Nove ljevice
 - sadnjom stabala (2020.), obilježili smo 4. godišnjicu Nove ljevice, što je i doprinos čuvanju planete Zemlje.

Voditelj Skupštine **Nenad Klapčić:**

- otvara raspravu o Izvještaju o radu između dviju skupština / godišnjem izvještaju (za 2020. godinu)
- sudjeluje u raspravi – dodaje, da smo 2020. na lokalnim izborima u Bosni i Hercegovini podržali Pokret pravde, što je naša međunarodna aktivnost kao i treninzi za osnaživanje žena u politici, također u Bosni i Hercegovini, na što je 2020. (kao trenerica) pozvana potpredsjednica stranke **Rada Borić**, potom, da je Nova ljevica posve artikulirana i jasna oko svih pitanja koja se tiču mentalnog zdravlja, kao i oko aktualne pandemije, potom (kao odraz naših ulaganja) da je aktualni doseg naše Facebook stranice 270.000 ljudi, Instagram profila 27.000 ljudi, stranku preko Facebooka prati 7,8 tisuća ljudi, preko Instagrama 2,4 tisuće, da je doseg Facebook stranice Ivane Kekin 420.000 ljudi sa 4,7 tisuća pratitelja; da smo na području (javnog angažmana oko) rodne ravnopravnosti bez premca u Hrvatskoj, te da polako „probijamo“ i zahtjeve koji se tiču transparentnosti tijela javne vlasti – prvi smo zahtijevali da tzv. „Vanđelićev fond“ uđe u Registar tijela javne vlasti i nadzor nad prometom na računima toga fonda, a prvi smo također tražili nadzor radi sumnji u krimogeno dugogodišnje postupanje u Hrvatskoj gospodarskoj komori i Hrvatskoj obrtničkoj komori što još nije dovršeno, kao ni aktivnosti (traženja, postupci) Nove ljevice oko transparentnosti 128 hrvatskoj gradova (za 71 grad smo već uspjeli da moraju građanima pokazati podatke o svojoj potrošnji), te da smo u 2020. godini također radili i kao članovi (vijećnici) u VGČ i VMO.
- daje riječ - član Skupštine **Miroslav Vlašić** napominje da bi trebalo odvojiti izvještavanje za 2020. u odnosu na 2021., kao i izvještavanje prije, u odnosu na razdoblje poslije izbora
- daje riječ - član Skupštine **Goran Gazivoda** navodi da bi nam trebao komunikacijski kanal za razmjenu informacija o različitim temama od zajedničkog interesa, i da se pojedine veće i značajnije teme rasprave među članstvom i simpatizerima prije donošenja odluka Izvršnog odbora, na primjer odluka o izbacivanju Radničke fronte iz koalicije mogla je biti raspravljena

- među članstvom prije donošenja same odluke, **drugo**, trebali bismo razgovarati o programu i dosadašnjoj praksi koalicije tj. kako se uklapa program Nove ljevice u program i rad koalicije; u programu Nove ljevice između ostalog piše da se Nova ljevica zalaže „za Novi socijalizam koji je postkapitalistički, demokratski i sveuključujući“, za radničku demokraciju, samoupravljanje, zadugarstvo, lokalizaciju, smanjivanje nejednakosti, za kružnu kooperativnu ekonomiju, solidarnost, promjenu modela koji se zasniva na zaduživanju, uvozu, potrošnji, turizmu i rentijerstvu, za punu zaposlenost, za provedbu strukturnih reformi u korist siromašnih, za dostojanstvo radnika, za nultu toleranciju prema korupciji i nasilju, za ukidanje županija i osnivanje regija, za izmjenu izbornog zakona, za ukidanje drugog mirovinskog stupa, za reviziju povlaštenih mirovina, za usklađivanje penzija prema rastu plaća, za progresivno oporezivanje dohotka i imovine uključujući nekretnine, za ekološki i crkveni porez, za porez na naslijeđe i za smanjivanje regresivnog oporezivanja jer pogađa najsiromašnije, za reviziju privatizacije, za (pregovore za) raskid Vatikanskih ugovora, protivi se uvođenju eura, zalaže se za upravljanje javnim resursima, za jačanje funkcije civilne zaštite, za besplatno korištenje Interneta, za pravo na vodu kao ljudsko pravo koje bi trebalo biti zaštićeno Ustavom, za izgradnju mreže javnih stanova za najam na neodređeno vrijeme i za provedbu koncepta ljudske sigurnosti i normalizaciju odnosa u regiji. **Treće**, što se tiče stranačkih odbora, nekoliko bi odbora moglo imati aktivnosti – odbor za ekonomska pitanja i odbor za temeljene dokumente, pa bi umjesto mnoštva odbora, broj odbora mogli smanjiti na nekoliko. „Mislim da smo se trebali uključiti u ovu farsu sa kupnjom aviona, da smo makar simbolički trebali sudjelovati u tome, makar s transparentom pred bolnicom Blato s natpisom 'umjesto aviona bolnica'. Trebali smo podržati radnice i radnike poduzeća u postupku stečaja, makar simboličkom objavom na stranicama Facebooka ili na web-stranici – poseban je tu slučaj likvidacije odnosno stečaja tvornice Orjava, i sad smo svjedoci katastrofe sa Brodarskim institutom, gdje je Vlada donijela odluku za njegovu likvidaciju, a bez postojanja plana za ponovni rad uz promjenu statusa iz trgovačkog društva u javnu ustanovu. Mislim da bismo trebali predlagati zakonski okvir koji bi omogućio radnicima i radnicima poduzeća koja su pred prodajom, restrukturiranjem ili likvidacijom, mogućnost odnosno pravo prvokupa dionica, porezne olakšice, jednokratno ustupanje doprinosa za nezaposlenost i financiranje aktivnosti. Val zatvaranja i likvidacija tek počinje, i na taj način bismo, ako poduzeće ima neku ekonomsku budućnost i radnici su zainteresirani, pružili zakonski okvir - pravni i financijski za provedbu tog preuzimanja. S obzirom na broj ljudi s lošim dugom, u blokadi i pred ovrhom (što će se u budućnosti povećati), nužno je osnivanje državnog fonda za otkup tog lošeg duga koji bi provodio restrukturiranje duga prema socijalnim kriterijima i mogućnostima svakog pojedinog dužnika“.
- daje riječ - član Skupštine **Vladimir Dimić** pita ima li na Skupštini predstavnik Možemo!
 - odgovara da na naše skupštine ne zovemo predstavnike drugih stranaka, jer se radi o radnim skupovima, kako bi članovi Nove ljevice na miru odlučivali o svemu, a u vezi prijedloga **Gorana Gazivode** odgovara da je za malu stranku najzahtjevniji dio djelovanja u parlamentu taj, što dnevni red saborskih sjednica znamo tek u petak za naredni tjedan, pa je ekspertima gotovo

nemoguće u kratkom vremenu pripremiti strankine nastupe u Saboru (što ide u korist vladajućoj stranci – da razmrvri kvalitetno djelovanje opozicije)

- utvrđuje da je zaprimljeno 3 on-line komentara po ovoj točki dnevnog reda: **(anonimno)** „super, svaka čast na velikom trudu, radu i ostvarenim uspjesima. Slažem se vezano za podružnice. Gradi se od baze. Ako je baza na terenu jaka, podružnica će se nametnuti sama od sebe. No, nadodao bih: ono što stranka može i možda bi trebala osnažiti je povezivanje pojedinaca aktivista, tj. članova na temelju mjesta prebivališta ili sličnih interesa. Na primjer: grupa motiviranih ljudi može jednu radnu grupu ili akciju samo-inicirati - ali prvo netko treba ljude povezati ili makar ukazati na potencijale. U protivnom, može se dogoditi da u nekim sredinama imamo nekoliko "usamljenih boraca" koji nisu ni svjesni da zapravo nisu sami.“, i **(anonimno)** „u ovom Izvještaju čuli smo više o aktivnosti koalicijskih partnera i koliko smo se trudili da im se prilagodimo i da im svojim radom udovoljimo i pomognemo u realizaciji "zajedničkog cilja" te koliko je uspješna bila samo-promocija pojedinaca - nego o koristi koja je od svega toga za vidljivost i razvoj same stranke. Dapače, na članstvo je svaljena sva krivnja za nefunkcionalnost stranke. U konačnici, ispada da je taj cilj "zajedništvo" kroz asimilaciju. Također, iznesene su i neke netočne tvrdnje.“, i **(anonimno)** „kao novi član pokušavam razumjeti, a samim tim i osnažiti i pomoći. Podržavam Gorana Gazivodu i uglavnom sve članove odbora - u svakom slučaju hvala na hrabrosti.“
- zatvara raspravu o Izvještaju o radu između dviju skupština / godišnjem izvještaju (za 2020. godinu)
- poziva na glasanje o Izvještaju o radu između dviju skupština / godišnjem izvještaju (za 2020. godinu)

ZA prihvaćanje Izvještaja o radu između dviju skupština / godišnjem izvještaju (za 2020. godinu) glasao je **90** članova Skupštine (**96 %**), dok su **3** glasa bila **PROTIV**, a **1 SUZDRŽAN/A**.

Ad 8) Aktivnosti u narednom razdoblju

Voditelj Skupštine **Nenad Klapčić**:

- poziva predsjednicu stranke **Ivanu Kekin** da se obrati Skupštini; ona se - najprije osvrnula na izvještaj o radu - na postignuća, ali i na „lekcije i neuspjehe koje smo također stekli u proteklom periodu (i koje) nas usmjeravaju za dalje i određuju našu strategiju za naredni period. Prva polovica 2021. bila je obilježena lokalnim izborima, kada smo uz redoviti stranački rad, jako puno radili na terenu, jako se puno putovalo, bio je visok medijski pritisak na članove Nove ljevice koji u tome sudjeluju, i bilo je jako puno pozadinskog posla koji se gotovo nikada ne vidi ali je nužan da bi sve funkcioniralo. Sama predizborna kampanje je uspjela na način na koji je uspjela – istaknuti ću to i objasniti zašto to ističem - upravo zbog uske suradnje s našim koalicijskim partnerom. Oni su ti koji su postavili i okvire kampanje i sve koordinate i kote te kampanje u koju smo se mi uklopili i dali svoj doprinos koji je bio značajan (ali to nije tema), ali ta suradnja je ključ našeg uspjeha i taj uspjeh je upravo takav kakav smo zacrtali, da u svim jedinicama lokalne i regionalne samouprave u kojima smo izašli na izbore imamo naše predstavnike, a da u Zagrebu osvojimo vlast. Postizborni period koji je uslijedio je donio sasvim novi tempo – mislim da će se svi koji sudjeluju

u radu predstavničke vlasti s time složiti - on je specifičan ovisno o lokalitetu i ovisno o tome na kojoj razini predstavničke vlasti tko radi, ali je izazovan. Sam Zagreb koji je u fokusu svima nama, važan je kao platforma na kojoj možemo pokazati što želimo i što možemo na koncu napraviti – jako je izazovan. Naš zajednički skupštinski koalicijski klub od prvog dana radi punom parom. Iz osobnog iskustva mogu reći da nema slobodnog dana, nema vikenda, nema radnog vremena, radi se svaki dan do ponoći, jako je intenzivno, i to je dobro. Sa mnogo toga smo se susreli, sa nizom problema i neugodnih iznenađenja, sa „kosturima iz ormama“ kojima se nitko nije nadao do te mjere, sa dezinformacijama, sa lažnim vijestima po medijima, sa manjkom vremena, sa viškom umora, sa brigama i nesanicama i na koncu i sa vlastitim pogreškama. Ono s čime se nismo susreli, što mi je drago reći ovdje sada – nismo se susreli s manjkom entuzijazma, nismo se susreli s manjkom radnog elana, niti s manjkom volje. Taj entuzijazam i drugarstvo izuzetno je važno jer je pogonsko gorivo za tempo koji traje i koji neće tako brzo posustati. Bit će jako puno – to već sada vidimo – teškoća na tom putu, stvari neće biti glatke, pogotovo u neposrednom narednom razdoblju, i mislim da možemo uspjeti i ustrajati samo ako ćemo moći zadržati i taj tempo rada i taj tempo zajedništva kojega smo do sada imali. To je što se tiče uspješnih dijelova (našega rada). Što se tiče lekcija i neuspješnih dijelova, mi smo neuspješni u izgradnji teritorijalnih grupa, mi nismo uspjeli izgraditi niti jednu teritorijalnu grupu, unatoč tome što imamo pojedince u dijelovima Hrvatske, koji su se prije svega u predizbornoj kampanji trudili i radili. Unatoč tome što je stranka uložila značajna sredstva u terenski rad, i vrijeme – jer smo puno išli, puno smo putovali – mi funkcionalne jezgre - ne puko učlanjene članove – nego članove koji bi radili zajedno, koji bi bili proaktivni, imali ideje, imali ciljeve, sastajali se, mi u tome nismo uspjeli. Mi imamo jednu podružnicu (op. koja je ustvari teritorijalna radna grupa) koja funkcionira - to je Korčula, ali korčulanska podružnica nije nastala prije svega stranačkim radom. Nastala je jer se naslonila na aktivističku grupu od prije, koja je dobila stranački predznak uz prijateljstvo i poznanstvo sa prvim predsjednikom Nove ljevice. Sad je dobila, što mi je jako drago, i županijsku vidljivost u suradnji sa Srđ je grad, tako da je ta grupa aktivna i radi i to je dobro, ali mi kao stranka nismo uspjeli u svim ovom godinama napraviti lokalne teritorijalne grupe. Druga stvar u kojoj nismo uspjeli, i koja je isto bitna: nismo uspjeli stvoriti funkcionalne tematske grupe. Mi smo osnovali odbore, mi smo to pokušali, mi smo zvali ljude da se u odbore uključe, mi imamo ljude s potencijalom, ljude sa velikim znanjima, mi to znamo, i sa specifičnim, i sa uskim, i sa širokom, dakle imamo članove koji imaju kapaciteta, ali naše tematske grupe nisu zaživjele. Neki pojedinci su pomogli, recimo Goran Gazvoda je napisao govore za Sabor (nedavno je jednog čitao zastupnik Vili Matula), ali nismo uspjeli stvoriti grupe koje bi mogle podržavati (rad naših ljudi) u predstavničkim tijelima. Ključ je o tome – zašto to govorim – da bude jasno – kao netko tko se kontinuirano bavi ovom temom – da mi zapravo nemamo stranačku infrastrukturu. A to sada, kada imamo toliko puno ljudi u predstavničkim tijelima kao što trenutno imamo, je ozbiljan hendikep. Jer zapravo samo ta vrsta rada koja može producirati – kreirati politike, stvarati ideje, referirati se, komentirati prijedloge zakona, točke na skupštinama predstavničkih tijela itd. – je zapravo nešto što omogućuje sustavan politički rad i organski i sustavan politički rast kojemu težimo. Ono kako smo mi kompenzirali taj nedostatak, posebno u ovih 6 (zadnjih) mjeseci

kada su se procesi jako ubrzali – je bilo naslanjajući se na resurse naših partnera. To treba reći i mislim da se oni u tom smislu bili i više nego velikodušni. Jer oni jesu uspjeli u tome (izgradnja teritorijalnih i tematskih grupa) značajno više nego mi – oni imaju lokalne grupe – jezgre u pojedinim gradovima (i tu ima još mjesta za napredak), ali postoje grupe koje zaista funkcioniraju, i imaju vrlo sposobne i aktivne tematske grupe koje samostalno rade, istražuju i produciraju rezultate. Neki od nas smo se ... ističem Maura Sirotnjaka koji je kao član zagrebačke Gradske skupštine i kao arhitekt puno surađivao sa radnim grupama koje se tiču prostora - da smo vidjeli kako funkcioniraju te grupe i koliko je poticajno moći raditi na taj način. Sve ovo govorim radi plana narednih aktivnosti. Izvršni odbor Nove ljevice je jednoglasno – i sada će to biti na raspravi i na vama je da o tome date svoje komentare - donio odluku u početku procesa integracije Nove ljevice i Možemo! u jednu stranku. Taj proces se ne tiče samo 2022. godine jer se ne može odviti u 2022. godini, on se ne može odviti sve do sljedećih lokalnih izbora 2025. godine, pa Nova ljevica do tada svakako se ne može u potpunosti integrirati. Ali samo otvaranje tog procesa integracije će omogućiti da naši članovi i članice se mogu umrežavati bilo preko lokalnih grupa – i ono što mi se čini još važnijim – da se naši članovi i članice koji imaju znanja, kapacitete, resurse i vrijeme, da se mogu učlanjivati i raditi u tematskim grupama i tako davati svoj aktivniji doprinos i davati naglaske naših politika koje su nama, iz naše perspektive osobito važni. Osobno nakon dugog promišljanja i rada, i razgovora na koncu i s Izvršnim odborom, mislim da je sada pravi čas za to, mislim da je vrijeme da ujedinito te resurse, da ih ne trošimo neracionalno. Mislim da ako ništa drugo, ovaj cijeli period nam je pokazao koliko bolje radimo i prosperiramo kada radimo zajedno, koliko smo uspješniji kada radimo zajedno – od tih opipljivih uspjeha u smislu broja osvojenih mjesta, do onih manje opipljivih u smislu da namećemo neki drugi diskurs i neku drugu perspektivu u javnosti. Od kada smo mi kao koalicija jasni i glasni mislim da su i lijeve politike u našem prostoru nešto što više postaje *mainstream* nego što je bilo prije nego što je zeleno-lijeva koalicija došla u Sabor, a sada i na vlast u Zagrebu. Ovo što sam iznijela znači da nas u narednom periodu čeka puno aktivnije i puno glasnije i puno jasnije artikuliranje naših lijevih politika kako bismo što je moguće brže, aktivnije i kvalitetnije gradili bolje društvo za nas zajedno.“

- zahvaljuje predsjednici stranke Ivani Kekin
- otvara raspravu i ističe da „naravno da iz prošlosti preuzimamo sve ono što smo si zadali na prethodnim skupštinama“ te da će se o „novim momentima i prijedlozima za aktivnosti u narednom periodu“ također glasati kako bismo u Plan aktivnosti ugradili sve što smo na Skupštini čuli
- daje riječ **Želimiru Brali** koji pita je li dobro razumio „da je Izvršni odbor jednoglasno donio odluku o integraciji sa Možemo!“, a **Ivana Kekin** odgovara da tu odluku mora potvrditi Skupština Nove ljevice, da su to koraci u procesu otvaranja integracije i da se radi o odluci o otvaranju procesa integracije, nadovezuje se **Miroslav Vlašić** da je odluka Izvršnog odbora prijedlog odluke (Skupština je mora verificirati) te ponovo **Ivana Kekin** da se podrazumijeva da Skupština mora o toj odluci glasati te **Želimir Brala** nastavlja „da ne može to vjerovati. Možemo! i Nova ljevica su dvije sasvim različite stvari. Za Možemo! je upitno koliko je to lijeva stranka, a koliko su to lijevi liberali. To što oni imaju zelene politike razvijene i dobre, to ne znači da su ljevica. Drugo, Nova ljevica

- je osnovana na načelima i programskim zadacima upisanim u Statut – i ona je nešto sasvim drugo nego što je Možemo!. Možemo! je rođeno sasvim drugačije i ima sasvim drugačiju ulogu u društvu. U cijelom političkom spektru Hrvatske, važno je da postoji lijeva stranka. Lijeva stranka u Hrvatskoj nije postojala do prosinca 2016., kad se osnovala Nova ljevica, a ona se osnovala jer se SDP, za koji smo svi godinama glasali začepljena nosa, odmakao udesno. Prema tome, Nova ljevica je nastala na temelju procjene koliko je SDP izgubio birača i Nova ljevica je osnovana da se usmjeri na to biračko tijelo. Možemo! ima sasvim drugačiju bazu birača, to nije kritika, ideje su odlične, realizacije su dobre, ali to nije lijeva stranka i moram misliti da se te odluke već dugo vremena donose jer vidim da ti osobno (op: misli na Ivanu Kekin) i stranka gube individualnost i da ljudi percipiraju Novu ljevicu kao dio Možemo!, što ne smije biti. Koalicija je potrebna i korisna, ali stranka mora sačuvati individualnost i imati svoj vlastiti identitet i političke prijedloge koji ne moraju biti usuglašeni uvijek sa Možemo! (sa drugim koalicijskim partnerima). To je način političkog djelovanja, i jedini moguć. Ako ne, događa se ovo – da se utapa jedno u drugo. Mislim da to nije dobro za opći politički život u Hrvatskoj, nije dobro za našu stranku – bojim se da će članovi biti nezadovoljni. Drugim riječima, izrazito se protivim tome da se pokrene bilo kakav postupak integracije – bilo s kim“. Potom **Ivana Kekin** navodi „da smo radili ankete – prije lokalnih izbora, kad je Nova ljevica već ušla u Sabor i da je u svim anketama Nova ljevica u Hrvatskoj (stabilno u svim anketama) na ispod 1 posto podrške birača. Mi jesmo ugrađeni u postotak kojeg gledamo u „crobarmetrima“, ali kada bi se mi razdvojili, mi ne bismo nigdje mogli prezentirati svoje politike. Drugo, naši članovi neće nestati, dapače, naši članovi koji će htjeti i koji imaju kapaciteta da sudjeluju – što će potvrditi ovdje, sigurna sam, naši članovi predstavničkih tijela i molim ih koji imaju takva iskustva da se jave ako žele - da bolje mogu pokazati što mogu i što žele ako smo zajedno (op. s drugima iz zeleno-lijeve koalicije). Treće, puno nas usko surađuje s ljudima iz Možemo!, s upravom grada itd. – i ne vidim kako oni nisu lijevi. Mi se možemo razilaziti, kao što ćemo se i mi ovdje razilaziti oko nekih ideja i provedbe, ali u načelu, u viziji društva, mi smo vrlo sukladni. A ako mi imamo neke naglaske za koje smatramo da ih treba posebno isticati, mislim da to i dalje možemo kada smo zajedno (op. s drugima iz zeleno-lijeve koalicije). Način da ostajemo u koaliciji će s vremenom dovesti do nestanka naše stranke, jer će naše razlike sve više rasti i mi nećemo moći, i to je isto u redu, beskonačno koristiti resurse ako smo zasebna stranka, ako imamo sve svoje – ali molimo vas da mi koristimo vaše resurse, vi nam pomažite, vi istražujte, vi analizirajte, vi pišite prijedloge. To neće tako ići, i razlike između nas će se sve više povećavati do trenutka u kojem mi više nećemo biti niti potrebni u koaliciji. To je ono što bih ja svakako i pod svaku cijenu htjela izbjeći, a mislim da naše članstvo, pogotovo ono koje želi raditi, koje želi politički doprinositi, da će definitivno prosperirati. Jer više neće biti – jedan sam čovjek u Osijeku, niti će to biti jedan sam čovjek u predstavničkom tijelu nego će biti u grupi, niti će to biti jedan sam čovjek koji ima neka specifična znanja, nego će se moći uklopiti i bolje sudjelovati. Osobno mislim da je to najbolji način da se naše politike i naši ciljevi ostvare.
- daje riječ **Sanji Bilas** koja navodi da od srca pozdravlja ovu odluku i da „cijelo vrijeme predizbornog i izbornog razdoblja ima isti problem u komunikaciji s Novom ljevicom jer nailazim na otpor oko našeg „utapanja“, a u stvari, mi se

- utapamo bez Možemo!. U suradnji s Možemo! smo s ljudima od kojih većinu znam preko 10 godina. Radila sam s tim ljudima u raznim organizacijama civilnog društva i sve što sam naučila (mimo fakulteta) o funkcioniranju pravednog društva, naučila sam radeći s tim ljudima u raznim organizacijama. U međuvremenu su se osnovale razne stranke i mi smo se svi negdje „raspodijelili“, ali mi imamo iste ideje i one su potpuno lijeve. Kad govore o prometu, obrazovanju, zdravstvu ... to je ta ista politika. Mi smo možda više ukorijenjeni u teorijama, možda starima i krutima bez shvaćanja da je 21. stoljeće i da njih treba redefinirati, da ne možemo samo citirati i govoriti o politikama - koje nisu loše, nisu izgubile vrijednost, ali više se na taj način ne mogu prezentirati jer ih nema tko čuti. Radnika u Hrvatskoj nema na način na koji im se obraća Radnička fronta ili Nova ljevica. To više ne postoji. A Možemo! donosi baš to – entuzijizam, organizaciju, aktivnost (što nama fali). Naš rad se svodi (iako se ja tu ne mogu pohvaliti svojim doprinosom) na to da mi reagiramo na nešto što se dogodilo i mislimo da trebamo napraviti objavu i raširiti transparente ... Tako se stvari ne mijenjaju (to je dosadno i bogu i vragu). Ja ne kažem da to nema neku vrijednost, ali to nije dovoljno. Ako želimo biti politički akter u suvremenom društvu – to jesmo s ovime što smo napravili zahvaljujući suradnji s Možemo! i strankama zeleno-lijeve koalicije. Ne vidim ni jedan razlog da bi to predstavljao problem. Mi se nećemo utopiti, lijeve politike neće nestati, nego ćemo mi pridonijeti onime što Možemo!, kao mlada stranka (mladi ljudi rođeni nakon 1991.) ne mogu, jer ne razumiju ono što mi iskusni možemo razumjeti – mi možemo pomoći na taj način, da naše zajedničke odluke obogaćujemo našim viđenjem. Mi ćemo dobiti priliku da smo aktivni i da radimo – s Možemo! nemamo mogućnost da ne radimo, moramo biti aktivni jer je to sustav koji te „tjera“. Dobiješ 20 e-mailova svaki dan, u grupama si i moraš reagirati. Pristajem na napor da ne odgađam, da nešto moram odraditi. Mi u Novoj ljevici sve odgađamo i čekamo neko vrijeme da će doći – ali neće doći, bez Možemo! nam neće doći to vrijeme“.
- daje riječ **Nadeždi Čačinović** koja navodi da se slaže s početnim opisom programa narednih aktivnosti, pa „i sa razlikom onoga što je bila namjera Nove ljevice, a što je bila namjera Možemo!, što je iznio Želimir Brala. Hoću dodati da je došlo do neobičnog obrata. Mi koji smo inicirali Novu ljevicu, bili smo prvi koji smo odlučili da napustimo aktivistički stav da ostanemo izvan politike, nego smo prošli taj put – htjeli smo imati stranku. Neobičnim paradoksom pokazalo se da su naše kolege iz Možemo!, koji su nas tada kritizirali zbog toga što napuštamo aktivizam, bili uspješniji u izgradnji strukture. I to moramo reći. Mislim da su razlike velike, sadržajne. Moji su stavovi takvi da, ono što je kolega Goran Gazivoda rekao, da ostajem na tim programskim načelima. Ali u ime onog realizma kojeg smo pokušali tada donijeti – da hoćemo biti parlamentarna stranka, pristali smo na to da budemo u proceduri (op. izbornoj, parlamentarnoj itd.). Pola stoljeća sam provela u raznim vrstama inicijativa, i ne smeta me biti u manjini, niti sada. Ali ne mogu ne shvatiti da nismo uspjeli. Istina je da je supstanca tu – ono što smo mi htjeli s našim programom – što je bila pretpostavka svega – da postoji nešto što je ljevičije od socijaldemokracije, i da se tu nešto može napraviti. Mislim da je to bila dobra ideja, i da smo imali „window of opportunity“ (op. prozor mogućnosti, tj. otvorena vrata za mogućnosti), bila je mogućnost da nešto napravimo. Ali iz različitih razloga se pokazalo da, a to ne mogu predvidjeti, da ljudi s kojima radim, a koji su u stranci, a i po tome što sam vidjela u Izvršnom odboru, da imaju drukčije

namjere. Ono što bih htjela ovdje reći, da bismo trebali ostati kod toga da – ne samo kao pojedinci, nego i u ime Nove ljevice, nametnemo svoj program. Mislim da imamo simbolički kapital koji bi mogao pomoći, čak i sasvim pragmatično kolegama iz Možemo!, koji imaju lijevi deficit – njih će pojesti SDP ako ne budu pazili na socijalni program. Mi moramo iskoristiti ovaj kapital – idejne sklopove koji su drugačije vrste, koji su mnogo osjetljiviji na ono što se može napraviti, a nemam poteškoće s riječi socijalizam. Upravo danas, kada moramo naći nove modele, ne stare modele, novi model u kojem je ono što je zajedničko - spašavanje budućnosti čovječanstva - to ne ide drukčije nego s onim što je zajedničko, što su drukčiji modeli upravljanja resursima, drukčiji modeli zaustavljanja jednog tipa maksimiziranja profita. Kontinuitet lijeve misli nije u tome da je nešto bilo dogmatski, pa onda nije bilo više bilo dogmatski ... kontinuitet lijeve misli je u tome da radimo nešto protiv nepravde – da hoćemo bolji svijet, to nije zastarjelo. Ja mislim da se ne smijemo 'jeftino prodati'. Imamo što ponuditi. Vidjela sam većinske prilike i znam kakvo je raspoloženje i znam da nema dovoljno početnoga žara kao kad smo se osnivali. I dalje mislim da smo, sadržajno gledano, bilu u pravu. I mislim da ćemo pomoći najviše ovom tipu – nadam se ne prebrze integracije – ako budemo još jasniji, još eksplicitniji u svojim programskim stavovima. Jer to je ono što smo htjeli, to je – lijevo, ili napola lijevo, jer smo već počeli sa stanovitim uklanjanjem (op. zvjezdicu smo „razrezali“ - aluzija na znak Nove ljevice koji je u obliku polovice petokrake zvijezde). Ali nije samo to. Ta pretpostavka da su naše kolege lijevi zato što su protiv korupcije i zato što su za transparentnost i zato što obilježavaju antifašističke praznike, to je u redu - ali to nije program. Lijevi program je specifično nešto drugo, koje se tiče temeljnog načina reprodukcije života, svojstva ekonomskog razvoja ... To naprosto moramo voditi dalje. Da li ćemo to raditi individualno, u malim grupama ili ovako ili onako ... Nije mi lako. Te godine koje sam tu provela bile su intenzivne i žao mi je što nismo uspjeli, ali ne mogu reći da smo uspjeli, kad nismo.“

- daje riječ **Nenadu Ljubiću** koji ispravlja **Ivanu Kekin** da Izvršni odbor nije jednoglasno donio odluku u početku procesa integracije Nove ljevice i Možemo! u jednu stranku jer se on o tome nije izjasnio na sjednici Izvršnog odbora (op. na sjednici je bio suzdržan, kao i Dimitrije Birač) te nastavlja da „kada su ga ljudi pitali, zašto da se učlane u Novu ljevicu, a ne u Možemo!, uvijek sam imao samo jedan važan odgovor: zbog ljudi. Nova ljevica po meni ima neke posebne ljude i to je ono što me je dovelo u nju. Uz Radu Borić. Poslije lokalnih izbora bio sam malo uvrijeđen, jer me nitko ništa nije pitao oko Vijeća gradske četvrti (VGČ), iako smo Nenad (op. Nenad Klapčić) i ja odradili prošli mandat u VGČ-u, međutim, vidio sam kako rade ljudi iz Možemo!, vidio sam da nova predsjednica VGČ radi izvanredno. Pozvao sam je na kavu, ispričao joj se, i rekao joj da od sada u meni ima suradnika. Sada radimo dobro. Kako nismo puno napravili kao Nova ljevica, mislim da bih ovoga puta glasao „za“ (op. odluku o početku procesa integracije Nove ljevice i Možemo!)
- daje riječ **Zorislavu Šubariću** koji navodi da je „definitivno protiv bilo kakvog 'utapanja'. Ako netko tko ovdje sjedi ili nas prati (op. on-line) hoće u Možemo! – neka ode. Mi smo Nova ljevica – komplementarni smo, ali nismo jedno. I baš te razlike, trebaju u demokraciji: prema tome, potpuno je nepotrebno integrirati se. Ako netko smatra da su mu u Možemo! bolje prilike – neka ide. Ne tvrdim da smo posebno uspjeli, ali uspjeli smo jer još uvijek postojimo. I možemo

drugačije promišljati i postavljati pitanja na naš način, a ne u liberalističkom okviru, kakav Možemo! predstavlja. Mi trebamo svoju politiku i ako ta politika ovisi o rejtingu – otišao bih u HDZ, ili u neku drugu stranku koja ima rejting. Nije mi do rejtinga. Do toga mi je da postoji govornica s koje mogu svoje reći. Da, surađujem s Možemo! u svom mjesnom odboru, ali ništa se nije promijenilo, a već sam drugi mandat u mjesnom odboru i vidim da se ništa ne mijenja. Iz ureda za mjesnu samoupravu dolazi mi dnevni red Vijeća mjesnog odbora da dajem moje mišljenje o nečemu – a da to mišljenje onome tko će donijeti odluku – ne znači ništa. Prema tome, nije se puno promijenilo. Neke stvari su mi jako zasmetale, recimo, Dječja bolnica. Unaprijed se znalo da čovjek, kojega se hoće postaviti, nije vrhunski stručnjak. I bili su upozoreni, evo kolege koji je upozorio (op. misli na Vladimira Dimića), međutim nitko nije uvažio to upozorenje. I doživjeli smo zajedničku blamažu – i mi kao Nova ljevica i Možemo!. Pitanje koje je meni još uvijek nerješivo je – je li Možemo! platforma, ili je Možemo! politička stranka. Meni neće ništa značiti ako mi Možemo!-u ne budemo više potrebni. Mi imamo svoje ciljeve. Za te ciljeve ćemo se boriti, i *ciraneovsky* (op. prema Savinien de Cyrano de Bergerac - francuski romanopisac, dramatičar, epistolar i duelist) – „ako izgubimo, izgubimo“, ali, nešto smo poduzeli. Ali zbog toga da nešto poduzmem, sam se priključio Novoj ljevici. Nova ljevica je otvorila novi prozor. Jest da za lijeve politike i ljevicu ne vrijedi više oko klasično: radništvo i tsl. Da, treba se promijeniti, ali ono, na što ljevica može najviše djelovati je da se promjene mjerila. Mi sada mjerimo uspješnost BDP-om, razvojem, rastom ... Što više budemo tako mjerili, klimatski nemamo šanse. Mora se promijeniti cijelo gledanje, a to samo ljevica i lijeve politike mogu. Sa liberalizmom, tržištem i tsl., klimatski nemamo nikakve šanse.“.

- daje riječ **Miloradu Milunu** koji navodi da „izgleda da u raspravama o uvođenju Zakona o eutanaziji u Hrvatskoj, mi hoćemo eutanazirati vlastitu stranku. To mi se čini neprihvatljivim, samo iz jednog razloga: napraviti ćemo lošu uslugu sebi i lošu uslugu Možemo!. Uz Možemo! mora postojati centar lijeve misli; mi ne moramo biti aktivisti jer smo mnogi od nas prestari za to, ali imamo iskustvo i dugogodišnje uvjerenje da su neki procesi koji se odvijaju u svijetu izuzetno štetni, i da je jedini lijek za liječenje tih procesa u lijevom dijelu političkog spektra. To što imamo 0,9 posto (rejtinga) kao stranka, to ne znači apsolutno ništa. Bitno je da postoji takav „trust mozgova“, koji misli u okvirima lijevih ideja. Od mnogih pristojnih građana sam često čuo, da im je dosta ideologija. To ćemo čuti i od mnogih ljudi koji podržavaju Možemo!, možda ne od njihovih samih članova, nego od ljudi koji podržavaju Možemo! – misle da se može živjeti bez ideologije. Ako se mi 'utopimo' u Možemo! – mi ne znamo što će biti sutra Možemo! - da li će možda sutra biti jedna liberalna pragmatična stranka? Moraju postojati ljudi koji stalozeno i argumentirano mogu iznositi lijeva rješenja, a ne vidim da bismo to mogli imati 'utapanjem' Nove ljevice u Možemo!. Tko vidi da mu je Možemo! idealno okruženje za njegovo ili njezino djelovanje, nema što razmišljati. Ja sam za to da ne napravimo eutanaziju.“.
- daje riječ **Miroslavu Vlašiću** koji pita „što uopće znači integracija, ona puno toga može sadržavati, među ostalim gašenje stranke, drugi naziv stranke, neki novi oblik, a dio članova kaže 'ne želimo se utopiti'. Trebamo vidjeti što uopće znači takva integracija. Da bi se moglo odlučivati, trebamo donijeti zaključke, i o zaključcima donositi odluke – 'prihvaćam' – 'ne prihvaćam'. Točka do koje

smo sada došli ne može se razmatrati pod „Plan aktivnosti za naredno razdoblje“, pa ćemo sada glasati, jer mi sada nemamo zaključke o ovome, što smo čuli. Stoga smatram da se prvo mora točno definirati taj plan, i da se to ne može sada, usmeno, na brzinu napraviti, nego u pisanom obliku. I onda odlučivati o tome, ali prije svega, da zapravo točno znamo, što znači integracija.“

- daje riječ **Ivani Kekin** koja odgovara da „prvo, što se tiče toga što bi predstavljala ta integracija, ponavljam da se Nova ljevica ni ne može integrirati u jednom aktu ili času. Za početak, to bi značilo nekakav sporazum kojim bi se dio ljudi iz Nove ljevice uključio i u upravljačke strukture stranke Možemo!. Njihova stranačka struktura je takva da imaju koordinacije, i jedna od tih koordinacija bi bila koordinacija suradnje sa Novom ljevicom, i na taj način bi mi bili implementirani u upravljačke strukture same stranke, i naravno, značilo bi da počinjemo funkcionirati zajedno na ovim praktičnim nivoima stranačkog rada. Sve aktivnosti koje članovi Nove ljevice mogu predložiti (i pod razno) ne da su dobrodošle - sve te ideje i proaktivne aktivnosti koje bismo radili, u narednom razdoblju će biti još potrebnije.“
- daje riječ **Dijani Ljubanović** koja navodi „da se javila baš iz tog razloga da pokaže da ima novih članova, kao i onih mlađih od 40 godina, koji su se stranci priključili baš zbog svega toga što Nova ljevica znači. Čuli smo danas da je glavni problem da se nismo dobro koordinirali oko odbora koji bi proizvodili ideje za istraživanja, ankete (svi ti resursi se onda koriste od Možemo!), no vjerujem da je baš sada došlo vrijeme da si ipak damo još jednu šansu, nadam se, da se ipak malo reorganiziramo uživo ili on-line (da možemo brzo reagirati), i da se podijelimo kroz različita područja znanja – od prava, ekonomije, komunikologije, marketinga ... itd. i da prije nego se uopće stanemo 'utapati' u Možemo!, da ipak krenemo uistinu raditi, jer ja vidim da ima ljudi koji žele i mogu zajednički raditi.“
- daje riječ **Zoranu Pusiću** koji navodi da „kad smo osnivali Novu ljevicu, nismo se zapravo nadali ovakvom utjecaju u javnosti kao što smo zadnjih godina imali. Neke želje koje smo tada imali, ostvare se na drugačiji način, nego što ste očekivali, ali Nova ljevica postala je parlamentarna stranka, i ima utjecaj u javnosti kakav ima zajedno sa Možemo!. Nakon mnogih sastanaka sa ljudima iz Možemo!, potakli smo ih da krenu u osnivanje svoje stranke, jer smo Novu ljevicu osnovali prije njih, i mislim da je taj njihov odabir fokusa, bez trunke podcjenjivanja - na komunalne problema Zagreba, da je to bio dobar odabir i da je to, kao što se vidi, dalo dobre rezultate. Međutim, ideje koje Nova ljevica promiče, promiče ih kao stranka zdravog razuma. Govorili smo iskreno i argumentirano mnogo toga, što je u ovom društvu trebalo reći. Nešto od toga je dio nas nastavio zastupati u javnosti, ali je velika stvar da postoji politička stranka koja lijeve ideje artikulira i jasno iznosi u javnosti. To je, po mome mišljenju, glavni razlog, zašto Nova ljevica treba ostati takva – u koaliciji sa Možemo!, u potpori svim dobrim inicijativama koje se pojave, ali mislim i da je na horizontu takvo vrijeme, u prenesenom smislu kakvo je danas vani – oblačno, maglovito, kišovito, ... da je Evropa, a ne samo Hrvatska zaboravila vrijednosti na kojima je osnovana i da se od njih odmiče sve više. Važno je stoga da postoji jedna politička snaga u Hrvatskoj, kolikogod ona mala bila – koja je artikulirana i koja će ustrajno braniti te vrijednosti. Kad govorimo o tome da je cijela nacija oduševljena, kad dva Rafala (op. borbeni vojni avioni francuske proizvodnje) prolete iznad Zagreba, a da smo svjesni, da je njihova

cijena jednaka cijeni obnove dviju bolnica koje sada stoje u ruševinama na Šalati. I da to netko treba jasno reći. I da je dobro da postoji takva stranka, koja bi mogla to i kao politička stranka govoriti. Kada govorimo o odnosu Hrvatske, ali i ne samo Hrvatske nego cijele Evrope prema izbjeglicama - sada imamo i dobru odluku Europskog suda za ljudska prava koji to potvrđuje, a to što je sada rekao sud smo mi rekli godinama prije (2017.). Važno je da to ne govore samo pojedinci, da ne govore i pišu članke o tome samo neki od nas, ali je važno da postoji jedna politička stranka koja će to jasno braniti u Saboru, iako je u velikoj manjini. Zato mislim da je postojanje Nove ljevice kao entiteta koji će surađivati bez daljnjega sa našim prijateljima iz Možemo! na svim dobrim inicijativama, važno za političko zdravlje i zdravlje demokracije u Hrvatskoj.“

- daje riječ **Radi Borić** koja navodi „- da ne bismo bili 'izgubljeni u prijevodu' – jer od mnogih sugovornika čujem da su možda krivo 'preveli' riječi koje smo danas čuli, ističem, kako sam dobro čula Ivanu Kekin, a tako smo raspravljali i na Izvršnom odboru, ovdje raspravljamo o Prijedlogu otvaranja procesa integracije. Ivana je rekla, moram i ponoviti – i da želimo se sutra s bilo kime integrirati to ne možemo napraviti i zato - jer smo se u Saboru i u Skupštini grada Zagreba imenovali kao članovi Nove ljevice. Dakle govorimo o 2025. godini. Kao što je Goran Gazivoda govorio iz naših temeljnih dokumenata što bi to trebalo biti lijevo i Nova ljevica – to je ono što svi poznajemo kao viziju Nove ljevice. Oko 20-ak točaka koje su tamo, a koje su ovim povijesnim okolnostima ostvarive – to su naš san i vizija, ali ne i program ostvarivih aktivnosti. Zabrinula sam se kada sam ovdje čula neke katastrofične riječi tipa 'utopiti' ili 'eutanazirati' stranku. No stranka u ovom trenutku, osim kod nekoliko istaknutih osoba, kao da je u fazi zimskog sna, iako još zime nije bilo. Ona je to svojih nažalost 5 godina, i to vam kažem ja, koja sam preuzimala odgovornost, zajedno s Želimirom Bralom i Zoranom Pusićem, od onih koji su su-osnivali Novu ljevicu i imali snove da ćemo raditi promjene samo zato što je netko nije radio u spektru socijaldemokracije i ljevice, ono što smo mi mislili da treba. Činjenica je, da ako nismo napravili ono što je trebala biti stranačka infrastruktura i mi ovdje koji jesmo, sa dobrodošlim novim mladim članovima i članicama – nisam sigurna da ćemo to ostvariti. Previše nas je ovdje govorilo – 'mogli bi', 'morali smo', 'trebali smo'. Nema gospodina ili gospođe Moralo i Trebalo. Ako se htjelo organizirati akciju protiv kupnje vojnih aviona, neko treba to organizirati do kraja. Ali ne netko tko je pritom istovremeno radio pripreme za zakone ili na Proračunu Grada Zagreba. Imamo pojedince, imamo pojedinačne kapacitete, i kako se može 'utopiti' itko od nas, koji će svoj doprinos donijeti nekom drugom, u nekom drugom zajedništvu? Ni ja ne dam da se za moje drugove iz Možemo! kaže da su manje ljevičari nego mi. I mi smo različiti i mi ne znamo kako tko od nas djeluje pored prihvaćanja ove divne vizije, koju ne znam da li bi je svi u našoj stranci potpisali na način kako smo to mi prije 5 godina formulirali. Mislim da su moji drugovi u Možemo! ljevičari jer promišljaju lijeve politike i na drugi način. Vi mislite da je u redu da se nakon 5 godina vratimo na 0,9 posto, da izgubimo mogućnost i poziciju da budemo parlamentarna stranka, jer budimo i realistični, da li nas u nekoj koaliciji netko treba, ako ćemo mu stalno govoriti da nam on nije dovoljno lijevo? Ili smo mi svi zajedno, pa se ja tamo onda tamo tučem za svoje lijeve pozicije pa je onda netko od nas ekspert koji se jedini bavi nekom temom... Jer nema ni Možemo! ni drugi partneri sve ljudske resurse za svaki temu. U

Skupštini grada Zagreba se već zna kome će se to uputiti – od protokolarnog govora gradonačelnika do tema iz područja ljudskih prava ili antifašizma, ili što će pisati na ploči kod spomenika na kolodvoru (op. spomenik Holokaustu i žrtvama ustaškog terora), da će me se uključiti u takve razgovore... Mi ne možemo biti isključeni iz nekih razgovora ako smo sada u koaliciji na vlasti, ne možemo biti kao Renato Petek (op. zastupnik SDP-a u Skupštini grada Zagreba), koji ne sudjeluje, ne promišlja, i ne popravlja stvari... Ukoliko mislite da ovdje ima 'kapaciteta' koji će voditi stranku tako, da za 4 godine ponovo bude parlamentarna stranka to bi bilo u redu. Ali ja koja znam, koja sam to odradila, ne može mi se prigovoriti da to nisam radila – naglašavam da ne može sva vidljivost stranke biti prije na Radi Borić, a sada Ivani Kekin. Sjećam se naših razgovora oko toga zašto kao potpredsjednica Nove ljevice nisam više u Saboru. To je zato jer se ne trebaju duplirati funkcije nego se treba širiti i dijeliti. Ovdje se radi o procesu integracije. Ovdje je bilo rečeno da - kome se neće svidjeti, da može otići u Možemo! ili u Radničku frontu. Iz iskustva znam, da se, ako ovako nastavimo, možemo ne 'utopiti' ili 'eutanzirati' - mi ćemo se sami ugasiti.

- daje riječ **Željku Grupkoviću** koji navodi da je praktičar i da voli stvari pojednostavljivati te da se „otvaranjem ove teme na Skupštini osjećam zaskočen. Mislim da se ova tema trebala najaviti. Mi imamo kanale komunikacije, kako članova, tako i vijećnika, ali ili ja nisam vidio, ili nije došlo do mene, ali nisam do sada, niti neformalno, znao za sastanak Izvršnog odbora na kojem je donesena njegova odluka o kojoj sada raspravljamo. Nadalje, izuzetno cijenim kolege iz Možemo!, surađujem s njima, i fantastični su što se toga tiče. No Možemo! je voda, a mi smo med, i percepcija je naše koalicije da Nova ljevica daje okus zajedničkoj priči. Mi smo začim po kojem smo prepoznatljivi kao koalicija. Možemo! ne bi bio s nama da nema lijeva promišljanja i Možemo! ne bi bilo s nama da se ne slaže s našim lijevim promišljanjima i politikama. Dobro je Rada rekla – u 5 godina napravili smo pola koraka, a trebali smo napraviti pet. Jesmo li se zadovoljili s 10-tak vidljivih i aktivnih članova u Novoj ljevici i pokušali sve ostvariti preko njih, pa nam se to sada vraća kao bumerang? Mislim da na ovoj Skupštini ne bismo trebali otvarati takvu raspravu o pravcu u kojem bi stranka polako trebala ići, to nije pripremljeno. Trebamo dobro promisliti i raspraviti preko raznih foruma i tijela. Kao što je rekao Zorislav Šubarić, u Možemo! su vrata otvorena, ali nitko vas tamo neće odmah primiti, nego ćete najprije morati odraditi aktivizam, dokazati se kao član, da bi postali dio stranke Možemo!. Oni, kao i Zagreb je naš!, prihvaćaju sve u platformu, ali tek kada se dokažete kroz aktivizam, primaju vas u kvartovske grupe, forume i tako postajete član stranke, ako su oni stranka. Jer je to još nedefinirano što je stranka, a što je platforma, gdje počinje stranka, a gdje završava platforma i obratno. Pred nama je razdoblje promišljanja i razgovora. Ne trebamo se previše ni 'živcirati' ni stvarati prijepore, razvit će se rasprava unutar stranke te će se donijeti odluka većinom glasova.
- daje riječ **Zorislavu Šubariću** koji navodi da je iz „diskusije zaključio da je glavni prigovor Novoj ljevici neizgrađenost stranke, i to je i moj prigovor. Mi se strankom nismo bavili, mi smo se bavili rejtingom, mi smo se probijali, manje ili više organizirano, na različite načine, i postigli smo određene uspjehe. Neki taj naš uspjeh pripisuju Možemo!, a neki pripisuju nama samima. Ja pripisujem nama samima, i smatram da mi prije razmišljanja o integraciji, 'utapanju' ili

'eutanziji' - trebamo razmišljati o tome kako izgraditi stranku, kako napraviti sustave (servise) koje ima Možemo!. Pokušalo se kroz odbore to postići, međutim tim odborima nije posvećivana pažnja, niti je u okviru (unutar) tih odbora (kad smo se isprijavljivali) iskristalizirao se čovjek, koji će to voditi, organizirati i nositi to na svojim leđima. Sada imamo te uvjete – financijske, a prostorni uvjet bismo trebali riješiti. Sada kada je već rečeno, da ćemo (op. gradske) prostore iznajmljivati relativno komercijalno, onda nas ništa ne sprječava da sada na komercijalnoj bazi pronađemo prostor u kojem bismo mogli raditi, jer ovako, preko mreža, i tsl., to ima svoja ograničenja, drugačije je uživo. Ovo što sada govorim, ne bi mi palo napamet govoriti preko mreže, ali kad se vidimo, prilično toga mogu reći. Prema tome, treba nam prostor i izgradnja stranke. Rada Borić je to primijetila, a i nedavno kada smo se sreli sam naveo Nenadu Klapčiću – radi se o koncentraciji funkcija. To nije samo naš problem, nego je i problem Možemo! Imamo čovjeka koji je saborski zastupnik, koji je gradski zastupnik i ima još kojekakve funkcije. Nažalost, naša Ivana Kekin je i saborska zastupnica, gradska zastupnica i predsjednica stranke. Gdje tu ima vremena za stranku? Imamo li sposobnih ljudi? Mislim da imamo, i da bi trebalo izorganizirati se i izgraditi stranku. Osloboditi druge ljude da rade, jer biti saborski zastupnik je kompletno opterećenje. Gradski zastupnik je isto kompletno opterećenje. A predsjednik stranke – vrlo veliko opterećenje i odgovornost. Imamo barem financijske uvjete, imamo za riješiti prostorne uvjete, a i ljudske.“

- daje riječ **Mauru Sirotnjaku** koji navodi da je njegovo aktivno bavljenje politikom „prvenstveno počelo kroz devastaciju grada i prostorni aspekt, odnosno bavljenje prostornim politikama. To mi je isto bitno, kada se spominje lijevi spektar i lijevo političko polje. Samo postojanje Nove ljevice ne znači da mi popunjavamo to polje. Tu sada možemo otvoriti raspravu koliko je tu tko koliko lijev, a koliko nije. Međutim, samo postojanje stranke ne znači da ona aktivno pridonosi razvoju lijevih politika. Osim prostornog aspekta, jako me zanima rad, odnosno politike rada i općenito, kako je Goran Gazivoda rekao, ekonomski i gospodarski aspekt. Međutim, u ovih 5 godina ne mogu reći da sam vidio aktivnu raspravu što te politike znače u 21. stoljeću, odnosno, one su uvijek ostale na načelnoj razini, i zapravo, nikad se nije desilo osuvremenjivanje te lijeve politike. Tu vidim i generacijski jaz, i mislim da proces koji se ovim prijedlogom predlaže, otvara prostor da se to i desi (op. osuvremenjivanje lijeve politike). To se ne mora dogoditi preko noći, ne može, a dopušta razvoj svega što se spominjalo, sve ovo što smo čuli da bi trebalo – a bio sam na više skupština (i na osnivačkoj) gdje sam stalno slušao isto - što se trebalo i što se mora učiniti. Međutim to se nije realiziralo, a u srži je i stoji u načelima i u Statutu Nove ljevice. Iz svoje perspektive – u kratkom roku otkako sam gradskim zastupnikom Nove ljevice u skupštinskom klubu - ističem da smo mi u jednoj vrlo ležernoj poziciji, u smislu da se mi oslanjamo, kao što je spomenuto, na resurse Možemo!, ali mi ne obavljamo koordiniranje koje oni obavljaju. Oni preuzimaju sav koordinacijski proces u pozadini, a gledajući što bi ova odluka značila kada bismo je povelili sutra – značila bi da bismo mi morali ubrzati iz druge u petu brzinu, slikovito rečeno. I to bi zapravo značilo da svi oni koji bi trebali dokazati se i pokazati svojim radom - bi to trebali učiniti sada, odmah i što prije zapravo. Jer mi se velikim dijelom oslanjamo na resurse Možemo! I tu upravo vidim taj generacijski jaz između obilježavanja antifašističkih politika što je zapravo lijevo, do provedbe tih politika. Ako smo

preuzeli vlast, onda smo preuzeli i odgovornost za provedbu tih politika, ali ne na načelnoj razini pisanjem dokumenata i transparenata. Moj je stav da se radom, budući da jesmo u vlasti, trebamo dokazati i implementirati te politike, što se trenutno ne dešava.“

- daje riječ **Magdaleni Kozarić Špoljarić** koja navodi „da se slaže s tom integracijom, i u tome podržavam Ivanu Kekin, Radu Borić i Maura Sirotnjaka. Zapravo je istina – da bismo radili što bolje i bili što efikasniji, jako nam je važno da imamo što bolju komunikaciju međusobno. Mi smo u VGČ-u Sesvete u oporbi, i imamo velikih borbi sa većinom, međutim u našoj maloj skupini u VGČ-u, ja sam jedina iz Nove ljevice, ali me uvijek pitaju što Nova ljevica misli, i to mi se jako sviđa. Mislim da bismo zapravo trebali ići tim putem. Mi ćemo uvijek u onome što nosimo u sebi, biti 'pravi ljevičari', gdje god bili. Bit je zapravo da učinimo, na svim poljima gdje god možemo, nešto dobro i korisno, zato mislim da bi, u toj integraciji bio dobar put za budućnost naše stranke.“
- daje riječ **Želimiru Brali** koji navodi da „proces integracije sa Možemo! nije bio proces. Bio je jedan razgovor, prije izbora novog rukovodstva (op. u Novoj ljevici), na kojem smo bili Nenad Klapčić, Rada Borić, Nadežda Čačinovič, Božidar Kic i ja, kada smo se usprotivili tome. Da kratko rezimiram, izbori su dobiveni, i u Gradu, i za saborskoga zastupnika, ne samo zahvaljujući izvrsnoj propagandnoj aktivnosti i kampanji uglavnom Možemo!, nego i zahvaljujući i političkom i idejnom kapitalu, kojeg je 'etiketa' Nove ljevice donijela sa sobom. Gašenjem Nove ljevice zatvara se jedan politički prostor, kojeg bi trebalo ne zatvoriti, nego izgrađivati. Upravo obratno od onoga što je Ivana Kekin rekla - inzistirati na ograncima, na teritorijalnoj strukturi, na obilasku Hrvatske, na animiranju, na govorenju u javnim medijima. A ne ići linijom manjeg otpora. To naprosto nema smisla i još jednom izražavam svoju odbojnost prema iniciranju toga procesa. Mislim da je odluka Izvršnog odbora (op. o integraciji) bila nelegitimna, ne vjerujem da ste na to imali pravo, bez konzultacije sa članstvom. Naše se članstvo upisalo u stranku iz nekog razloga. Taj razlog nije integracija sa Možemo!, jer bi onda bili tamo. Molim da se temeljito razmotri to pitanje i donesu pravilne odluke.“
- daje riječ **Franu Begi**, koji navodi da je član Nove ljevice od osnutka, da je „okrupnjavanje na ljevici nužnost, i da je Možemo! postao jedan brend na ljevici, što bismo mi trebali iskoristiti. I ne samo mi na ljevici, nego također i Možemo! približiti SDP-u. Sada imamo povijesnu šansu da svi zajedno odgovorimo na rast nacionalizma i šovinizma. Kao ljevičar, smatram Možemo! lijevom opcijom – Urša Raukar, Vili Matula, Sandra Benčić su ljevičari, to je nesporno, zato imamo tu šansu. Nova ljevica će ostati, neće se izgubiti – možemo je smatrati jednom etapom, no moramo se približiti, imamo priliku osvojiti vlast za 3 godine, i normalizirati ovu zemlju.“
- daje riječ **Dinku Kobeščaku** koji navodi da „me zanima ta integracija, ali o Možemo! ne znam ništa. Je li to stranka ili platforma? Kakav im je Statut? Je li ulijevo? Htio bih ga vidjeti, jer moram znati s kime ulazim u 'brak'. Ako se radi o 'asimilaciji', kako će se zvati ta stranka? 'Novo Možemo' ili 'Možemo lijevo'? Ili će se zvati samo Možemo! Ako će se zvati samo Možemo!, onda je Želimir Brala u pravu, mi smo asimilirani. Ako ćemo mi nametnuti dio našeg programa da se ugradi u nešto novo, onda je to integracija. To su pitanja. Nisam ni 'za' ni 'protiv', nego želim ostati u Novoj ljevici. Ako ćemo se sutra potpuno asimilirati i integrirati, onda ćemo se morati ponovno sastati i osnovati novu stranku

ljevice. Puno je pitanja, nedorečeno je. Želio bih otvoriti raspravu među svim članovima, ali sa svim potrebnim podacima.“

- daje riječ **Ivanu Slavici** koji navodi da „Nova ljevica ima mnogo kvalitetnih ljudi. Možemo! ima mnogo kvalitetnih ljudi. Integracijom te dvije stranke – ljevica u Hrvatskoj za 3 ili 4 godine pobjeđuje na parlamentarnim izborima. Dobro promislimo.“
- daje riječ **Vladimiru Dimiću** koji navodi da je „osnivač Nove ljevice. Bio sam na (op. mjesnim) izborima 2017., i 2021., i dobio sam te izbore jer sam Dimić Vladimir. Ne zato što sam Nova ljevica, a još manje zato što sam sa Možemo!. Moramo poduzeti mjere, da se Izborni zakon promijeni, jer ne valja. Glas ne vrijedi isto za svakoga čovjeka ni za svaku izbornu jedinicu. Na zadnjim izborima sam pomagao ljudima u Osijeku i Rijeci. Postoji strah kod ljudi, da budu na listi naše koalicije, zbog neugodnosti koje mogu imati u tim sredinama. Neprihvatljivo je da u Hrvatskoj u 21. stoljeću, u nekim dijelovima kao u Slavoniji, gdje vlada HDZ i njegove derivacije već 30 godina - postoji strah kod ljudi, da uopće daju svoje ime, jer će imati neugodnosti, Mi moramo raditi na tome da pobijedimo taj strah kod tih ljudi. Ovdje će biti neki proces – tko bi mogao imati nešto protiv procesa, podržavam proces, pogotovo ako je on dobar, iako ću ja uvijek ostati Dimić Vladimir. Za dobro ću se uvijek zalagati. Nekad smo u našoj stranci mogli biti članovi dvije stranke. Sandra Benčić je bila naš član. Zašto je Sandra Benčić rekla 'neću više s vama nego idem s njima'? Jer oni bolje rade nego mi. Ona je odlična, i bila je i sad je. U tom procesu se može pokazati da zaista možemo postići neke uvjete da postignemo neku pobjedu na nivou Hrvatske, jer pobjedu u Zagrebu imamo. Ali budimo realni. Dobili smo 45 posto glasova birača u Zagrebu. Ali 20 posto smo dobili u Zagrebu od ljudi koji nisu podražavatelji niti Možemo! niti Nove ljevice, to su bivši podražavatelji – za promjene, kasnije su podržavali Živi zid, pa Možemo!, samo da su nekakve promjene. Ti će ljudi nama odustati, mi stvarno nemamo tih 45 posto koliko smo dobili, s obzirom na atmosferu koja je vladala kod ovih izbora. Tu isto moramo biti realni, postoci su veoma relativni.“
- daje riječ **Ivani Kekin** koja zahvaljuje svima na komentarima i navodi „baš mi je drago da se tako puno ljudi uključilo, pa i došlo na ovu raspravu. Prvo, rekla bih da odbacujem ideju da vodim stranku linijom manjeg otpora. Trebalo je jako puno razmišljanja i promišljanja o vođenju ove stranke i ja godinu dana razmišljam čitavo vrijeme, kako i na koji način postaviti Novu ljevicu na noge, na koji način oblikovati politike iz načelnih u one koje su praktične i primjenjive, i na koji način ih pogurati da one imaju gdje priliku i primijeniti se. I razmišljanje o ovoj odluci, za mene uopće nije bilo lako. Razmišljanje da to predložim Izvršnom odboru, uopće nije bilo lako. Razmišljanje da dođem tu – ovi ljudi tu (iza mene) znaju to, uopće nije bilo lako. Ali ja doista sam duboko uvjerena, da je to najbolji način da lijeve politike u Hrvatskoj budu *mainstream*. A mi to želimo! Mi ne želimo ostati neki pankeri koji nikada neće iz kluba doći u veliku dvoranu. Jer da bi ovo društvo bilo bolje, te politike moraju postati *mainstream*. I u tome je ključ. I još jednom, prvo, ne slažem se s time da se stranka 'utapa' ili da se 'eutanzira'. Moram reći da cijenim sve vas, na čijim ramenima ja sad stojim. Ja znam što ste vi napravili, koju ste vi nadu u meni probudili, kad sam ja shvatila kakva se stranka u Hrvatskoj osnovala. Kad sam to saznala, istu večer sam se upisala. To cijenim, ali došla je nova etapa, i u toj etapi u kojoj se sada nalazimo - vi ste uspjeli doći do negdje - ali mi sada moramo ići dalje,

implementirati te politike. Mi smo sada u prilici da sve ono, o čemu ste vi govorili, i što ste zamišljali, da dođemo u poziciju da barem dio toga napravimo. Pa će doći neki poslije nas – mi ćemo nešto i pogriješiti, bez daljnjega, jer što je veća odgovornost, veće su i vidljivije pogreške – pa će oni to napraviti još bolje, i još dalje. Inače, oni koji su čitali program koji je Možemo! napisalo i za parlamentarne izbore i za lokalne izbore – sve ovo što je nama Goran Gazivoda danas čitao – to su doslovno te politike: politike stanovanja, politike rada, politike toga da nema prekarnoga ... Nisu Možemo! nikakvi zeleni liberali, kako bi ih se ponekad voljelo nazvati. Njihove politike su lijeve, kao što su upravo ove koje je Goran Gazivoda čitao, samo što još imaju motor koji ih razrađuje u realne ideje, koje se mogu implementirati, koje se nastavljaju od toga da lijepo izgledaju na papiru, u nešto što ćemo dijelom, ponavljam, i uspjeti implementirati. I ja sam zaista htjela da to radimo u ovakvom trenutku, koji je neugodan, i koji nije lagan, u trenutku kada će nam padati rejting svima skupa. Ne brine mene rejting, govorim vam o rejtingu u smislu da Nova ljevica, ako ne može probijati barem onaj osnovni, onda nema pozornicu s koje može govoriti o lijevim politikama. Ali sada u ovom trenutku - koji je neugodan, i kada će rejting padati, i kada će biti puno prigovora, zato što se ne može sve napraviti odjednom, a situacija je toliko teška da ćemo moći nešto jako vidljivo napraviti kroz ozbiljan komad vremena i razumijem da ljudi imaju očekivanja i da će ta očekivanja biti raspršena - baš u tom teškom trenutku mislim da mi moramo pokazati ozbiljnost i odgovornost i drugarstvo i zajedništvo ljevice, i da mi možemo skupa, držeći se samo skupa i radeći vrlo jako i vrlo ozbiljno doći do rezultata ... Svi koji će htjeti uskočiti u taj vlak, ne da ćete imati priliku – uskočit ćete u japanski vlak koji vozi 300 km na sat i ako ćete htjeti promišljati lijeve politike, raditi na njima i implementirati ih – to uopće nije tema. Zaista mislim, ne da idem linijom manjeg otpora – razmišljala sam i promišljala, i Izvršni odbor isto tako je zaista razmišljao i promišljao o tome o odluci za koju doista držim da je najbolji način, da ono zbog čega se grupa ljudi 2016. godine našla i ujedinila, da to doista i ostvarimo.“.

- zahvaljuje predsjednici stranke Ivani Kekin
- utvrđuje da je zaprimljeno 18 on-line komentara po ovoj točki dnevnog reda, i to **(anonimno)**: „Mislim da integriranje u stranku / platformu Možemo nije najbolja odluka, unatoč njihovim resursima i angažmanu. Koalicija, sa zadržavanjem imena i obilježja stranke mi je prihvatljivija. Platformu Možemo više doživljavam kao komunalno orijentiranu stranku, a dozu političkih uvjerenja bismo trebali mi nametnuti njima.“, **(anonimno)**: „Rad Skupštine protekao je u motivirajućoj atmosferi, što je stranku ojačalo, unatoč nekim manjim poteškoćama.“, **(Stamenko Gazda)**: „U potpunosti se slažem sa svim što je rekao Želimir Brala i podržat ću ove stavove sad i zauvijek. Nova ljevica mora opstati, pa i pod cijenu da ne ostvari niti jedan mandat niti u jednom tijelu državne uprave (ili kako god ih zvali). Ovo je i razlog zašto glasam PROTIV Plana aktivnosti. Nebitno je jesmo li mi nekom potrebni u koaliciji, nego je bitno da ljevica postoji! Srećom, vidim da ima još onih koji misle kao Želimir Brala.“, **(anonimno)**: „Svi članovi moraju znati detalje integracije s Možemo.“, **(anonimno)**: „Glasam protiv Plana aktivnosti jer ne podržavam način na koji je predložen. Anketu provedenu prije lokalnih izbora ne smatram niti dokazom niti analizom prikladnom da se koristi kao temelj za prijedlog za ovo ili ono rješenje. Nisam zadovoljna načinom na koji je članstvo konzultirano oko ovog pitanja niti ili-ili izborom koji je predstavljen na Skupštini. Smatram da za svako

strateško pitanje treba analizirati problem, participativnim procesom generirati opcije, razmotriti troškove i benefite svake od opcija, „best-case“ i „worst-case“ scenarij za svaku od njih i sve to predstaviti članstvu prije rasprave. Problem nerazvijene stranačke infrastrukture postoji. No isti problem izvan Zagreba ima i Možemo. U Zagrebu i najvećim urbanim sredinama Možemo ima veći mobilizacijski potencijal nego NL: naravno da će se više potencijalnih članova/ica pridružiti, a više glasača zaokružiti stranku u čijem djelovanju može prepoznati svoj neposredni interes, npr. zalaganje za urbane vrtove ili biciklističke staze ili zatvaranje smrdljivog odlagališta otpada. Ali ne vidim zbog čega bi trebalo tu nejednakost u mobilizacijskom potencijalu uzeti kao glavni razlog zbog kojeg se stranka s manjim mobilizacijskim potencijalom treba integrirati sa strankom koja ima veći. To što NL u ovom trenutku ima neupitno manji mobilizacijski potencijal mogla bi biti prilika za propitivanje komunikacijske strategije (imamo li je uopće?) i načina na koji se vizija i ciljevi trebaju približiti potencijalnim članovima/icama, tako da razumiju povezanost načela i vrednota na kojima je stranka utemeljena sa svojim vlastitim životima. Nisam sigurna da bismo u mjestima izvan Zagreba nužno bili u gorem položaju od Možemo: možda bi se oni nakon idućih izbora mogli oslanjati na nas u tim mjestima? Je li napravljena bilo kakva analiza na kojoj bi se temeljila predviđanja o mogućnostima za NL izvan Zagreba na idućim izborima? Nikako se ne mogu složiti s time da nema radništva: ima, samo što više ne idu u tvornice od 7-15 nego sa 16 godina konobare u ropskim uvjetima na moru, nakon što ostanu bez posla otvaraju j.d.o.o. kao mali poduzetnici i rintaju 18 sati dnevno da bi si mogli isplatiti „direktorsku plaću“ (a ako ne uspiju, firmu direktora Pere Perića FINA blokira i uzme mu par sto kuna jer par dana zakasnio s isplatom plaće direktoru Peri Periću), sve cure po buticima i dečki koji rade na dostavi, sve su to radnici koji nisu prepoznati kao radnici. Ja te sve ljude koji žive od svog rada vidim kao radništvo i kao ljude koji nemaju nikoga tko ih zastupa u predstavničkim tijelima. A osim radništva kao ciljane skupine lijevih politika vidim i sve skupine s manje mogućnosti, marginalizirane i trenutno nezastupane od strane bilo koje političke opcije. Zbog njih vidim potrebu za postojanjem jasno profilirane lijeve političke opcije u Hrvatskoj. Možda je integracija s Možemo najbolji način za profiliranje te opcije, možda nije. No o tome treba odlučivati na temelju analize i dokaza, a uz aktivno sudjelovanje svih članova i članica, a ne na način da se kao rješenje problema predstavi jedna jedina opcija, i onda traži izjašnjavanje o tome. Mislim da je time znatno smanjena mogućnost da svo članstvo sagleda problem iz različitih pozicija i da se koristi njihova kolektivna inteligencija u iznalaženju najboljeg rješenja. Ljudi će podržati ono rješenje koje su sami stvorili, zato pozivam čelništvo NL da napravi korak natrag i predloži proces koji neće u svom polazišnom koraku sadržavati prijedlog rješenja, nego će članstvo uključiti od početka do kraja: od formulacije problema, preko generiranja i razmatranja opcija do formuliranja konačnog pitanja koje će biti postavljeno članovima. Znam ponešto o formuliranju problema i generiranju opcija na razini velikih sustava, kada postoji dobra volja i prikladno dizajniran participativan proces, moguće je provesti ga tako da u njemu svoj doprinos da više desetina tisuća zaposlenika u različitim zemljama i da svatko od njih ima osjećaj vlasništva nad konačnom formulacijom ili rješenjem. Aktivno sudjelovanje članstva NL u takvom procesu stvarno ne bi trebalo predstavljati problem. Želim da lijeve politike postanu mainstream, no ne vjerujem da je integracija s Možemo jedina

opcija koja do toga može dovesti i mislim da trebamo razmotriti sve mogućnosti i donijeti odluku hladne glave. I na kraju, no ne i manje važno, što god da se dogodi s integracijom, izgradnja stranačke infrastrukture je nešto na čemu treba raditi, ako ni zbog čega drugoga, onda zbog toga da NL ima jaču pregovaračku poziciju (u duhu Nadeždinog komentara na Skupštini)“ **(Ivan Salečić, član-osnivač NL)**: „Podržavam prijedlog IO o dugoročnoj integraciji s Možemo, vjerujem da se u tom procesu mogu očuvati naše temeljne vrijednosti. Ako će biti potrebno, javljam se i za sudjelovanje u toj integraciji, odnosno toj inicijalnoj suradnji kroz tijela nove zajedničke stranke. Podržavam (re)uspostavu tijela stranke. Na primjer, sam sam se javio za odbor za vanjske poslove, ali zaista - ne funkcioniramo. A evo - avioni, migracije - toliko je tih pitanja da bi bilo dobro da se stranka odredi prema tome. Drugarski pozdrav!“ , **(Djenko Bezmalinović)**: „Integracija sa MOŽEMO? Kakva? Gubi li NL svoj identitet, ideološki predznak, kojega baš i ne ističemo, kalkilirajući već sada o tome što će naši partneri reći ili misliti... Platforma, iako lijeva, ideološki neartikulirana. Ne precjenjujmo nikoga... Pozdrav“ , **(anonimno)**: „Možemo može jako pasti, izgubiti podršku javnosti, a onda će oni misliti samo na svoje interese i ljude. Svatko novi tko im dođe u Možemo, bit će im zadnja briga.“ , **(anonimno)**: „Zajednički nastup, u danom izbornom sustavu uvijek je dobar, izboriti se za što više lijevih politika u tom fuzioniranju.“ , **(anonimno)**: „Osnivanje radnih/tematskih grupa (po cijeloj Hrvatskoj, kao i regionalne suradnje sa Slovenijom, Makedonijom itd) trebao bi biti prioritet za naredno razdoblje. Nužno bi bilo proizvesti jasne smjernice u suglasju s ciljevima Nove ljevice s obzirom na to da se ta vrsta radnih skupina pokazala neuspješnom kada smjernica nije bilo, ili su bile "prelabave" (DIEM25 npr). Nadalje, apsolutno podržavam zbližavanje s Možemo!, međutim nikako ne podržavam zbližavanje s SDP-om. Takav pristup će cijelu ljevicu koštati glasača obzirom da razočarani glasači SDP-a žele stvarnu alternativu, i njihove glasove bismo stoga izgubili.“ , **(anonimno)**: „Definitivno, ojačati rad stranke kroz terenski aktivizam.“ **(anonimno)**: „Ne slažem se s najavljenim spajanjem bez da svi članovi znaju što je to. Keki je na prošloj skupštini obećavala razvijati stranku, raditi na terenu, podići Novu ljevicu da ima 3 zastupnika u Saboru nakon narednih izbora. To bi bio pravi posao za pravu ljevicu, za naše ideje i ciljeve. Ništa od toga s Kekn - lansirala se u Sabor i zagrebačku skupštinu i bježi u Možemo. Zato glasam protiv, sada smo isto kao druge stranke koje jedno obećavaju drugo rade.“ , **(anonimno)**: „Potpuno je neprihvatljiv prijedlog vodstva stranke o integraciji sa Možemo - kamuflirati i podvaliti pod plan aktivnosti stranke za naredno razdoblje. Tako bitnu temu treba otvoreno izložiti članstvu na vrijeme, da je jasno što će se zapravo predlagati na Skupštini, o čemu će se raspravljati i za što ustvari glasaju pod rednom točkom br. 8. Na ovakav način se manipulira članstvom.“ , **(Goran Kursar)**: „Definitivno NL nije dovoljno radila na razvijanju stranačke infrastrukture jer je vodstvo stranke bilo fokusirano na Zagreb i nije posvetilo dovoljno pažnje ostalim dijelovima Hrvatske. To ne znači da se takvo stanje ne može popraviti, samo treba puno više rada na terenu. Apsolutno sam protiv bilo kakvog integriranja u bilo kakve platforme ili stranke jer je prostor na stranačkom spektru koji bi trebala zauzimati ljevica u ovom trenu zaista prazan, a tu je šansa za NL. I još da kažem, oni koji misle da se bolje i više mogu iskazati u platformi Možemo - široko im polje, ali ne utapajte NL. Lijep pozdrav!“ , **(anonimno)**: „Imamo možda najmanju predsjednicu ali rekao bih izuzetno glasnu. Pogreške mogu

uvijek poslužiti da se svašta popravi. Nova ljevica me privukla programom podrške malom običnom čovjeku – radniku, zelenim programom i duhom poštovanja tekovina antifašizma. Slušajući raspravu, kao da su se idejni tvorci Ivana Kekin i Rada Borić malo zamorile, a upravo radi njih i Nadežde Čačinović - pažljivo slušajući njihovo izlaganje i stavove ti stavovi su prepoznati i to se vidi iz postignutog. Komentari su dobri i treba biti kritičan. Za povezivanje sam sa srodnim strankama tipa Možemo, Zeleni, Radnička fronta, pa čak i s reformiranim SDP-om ako uspije da se reformira u ono što je nekad bio. Dakle dosljedna ljevica sa svima koji su za napredak i očuvanje napretka na pravednim i zdravim osnovama. Koliko vidim - podržati našu Kekin, ali je rasteretiti. Put ljevice je težak posebno u doba revizionizma i radikalnog desničarenja i prisutnog odsustva skrupula. Upornost, upornost, upornost.“, **(anonimno)**: Malo nas je, dobrodošla je integracija uz malo skretanje ulijevo novonastale stranke. Drugo, mi na periferiji ne znamo jedni za druge, bilo bi dobro da se ljudi grupiraju barem na županijskoj razini.“, **(anonimno)**: „Podržavam planiranu integraciju u Možemo. Nakon što smo u srpnju 2020. proslavili rezultate parlamentarnih izbora osjetio sam tu potrebu, a nakon lokalnih izbora i proteklog vremena ta je potreba jučer argumentirana. Prepoznavanje Možemo u javnosti kao jedinstvene stranke je osnovni preduvjet za uspjeh na sljedećim parlamentarnim izborima.“, i **(anonimno)**: “TREBA POLAKO S OVIM SPAJANJEM, NEMA TU NIKAKVIH GARANCIJA. Sve oko odnosa u koaliciji moramo raspraviti uživo, ovako nema smisla ni vrijednosti.

- zatvara raspravu o ovoj točki dnevnog reda Skupštine Nove ljevice
- poziva na glasanje o **Aktivnostima u narednom razdoblju**.

ZA Plan aktivnosti za naredno razdoblje (utemeljen na izrečenom) glasao je **76** članova Skupštine (**81 %**), **12** je bilo **PROTIV**, dok su **6** članova Skupštine bila **SUZDRŽAN/A**.

Ad 10) Razno

Voditelj Skupštine **Nenad Klapčić**

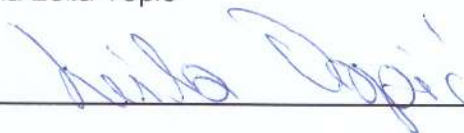
- utvrđuje da članovi Skupštine nisu imali prijedloga za uvrštavanje pod ovu točku dnevnog reda, niti interes da dalje sudjeluju u raspravi
- napominje da će „o svemu o čemu smo razgovarali danas, i o temama koje smo otvorili, bit će još puno prilike za razgovor u stranci, a i na Skupštini, jer je Skupština ta koja donosi ključne odluke“.

Ad 11) Zatvaranje sjednice Skupštine

Voditelj Skupštine **Nenad Klapčić**

- zahvalio je Radnom predsjedništvu i članovima tijela Nove ljevice, svima koji su uzeli učešće u raspravi i svima koji su pomogli da ova Skupština uspije te da „sve što smo danas rekli, čuti će naći članovi koji su on-line, oni će samostalno donijeti svoju odluku i glasat će tajno, a kada se izbroje rezultati glasanja ovdje, njima ćemo pribrojiti glasove koji se prikupljaju automatski on-line i obavijestiti sve članove Nove ljevice o rezultatima glasanja.“
- zatvorio je 6. Skupštinu Nove ljevice i zahvalio snimateljima na radu.

Zapisničarka Leila Topić

Ovjerovitelj zapisnika Tibor Vlaović

Prilozi:

- pozivi na 6. skupštinu Nove ljevice od 27.10., 7.11. i 13.11. 2021.
- konačni tekst Poslovnika o radu 6. Skupštine Nove ljevice
- **KONAČNI IZVJEŠTAJ VERIFIKACIJSKE KOMISIJE - GLASANJE I ONLINE KOMENTARI – poslan SVIM ČLANOVIMA I ČLANICAMA SKUPŠTINE NOVE LJEVICE - 30.11.2021. u 8:40 sati**